

PHONG-HOA

16 TUẦN BÁO RA NGÀY THỨ SÁU 7

TÒA SOẠN: N 25 BOULEVARD HENRI D'ORLÉANS
TRỤ SỞ: N 1 BOULEVARD CARNOT
FONDATEUR: DIRECTEUR POLITIQUE
NGUYỄN XUÂN MẠI

DIRECTEUR: NGUYỄN TƯỜNG-TAM

GIÁ BÁO ĐỒNG ĐƯƠNG NGOẠI QUỐC
1 năm 3.000 4.000
6 tháng 1.600 2.000
3 tháng 0.900 1.200
ADMINISTRATEUR GÉRANT
PHẠM-HỮU-NINH

DEPOT LEGAL
AMBASSADE
N° 1-806

Từ nhà kho Quán Ven Đường

Các ông nghị

Một năm giờ các ông Nghị mới ra họp hội đồng mười hôm. Nhưng trong mười hôm ấy, may ra các ông làm việc được vài tiếng đồng hồ. Ấy là chỉ để những ông có lòng thành thực đem tài chỉ bản việc nước, mà một trăm ông nghị, họa chăng có vài bốn ông.

Thấy cái quang cảnh chán ngán ấy, nhiều người lấy nu cười nhạt, lời bàn nghiêm khắc đối với các ông nghị, rồi lại ghét lẩy đến cả Nghị-viện, cho rằng Nghị-viện có đầy cũng như không.

Người Việt-Nam ta vẫn vậy: chưa phân tỵ lưỡng với cá nhân. Xem như một cái vấn đề lập hiến cũng đủ rồi. Ghét

ông Quỳnh là ghét lẩy cả đến thugét lập hiến của ông, ghét ông Vinh, cái thugét trực trị của ông cũng không coi ra gì nữa.

Những người lấy con mắt bí quan mà xét đoán công việc của Nghị-viện cũng không khỏi có tâm lòng hẹp lượng ấy. Vẫn biết các ông nghị không mấy người hết lòng về việc công ích lại không mấy người có tài lỗi lạc để đem tài năng điều nguyện vọng của nhân dân, nhưng các ông ấy có tài hay không có tài cũng là nhân dân bầu lên rồi, các ông không làm việc được, nhân dân cũng không trách các ông ấy được, chỉ nên tự trách lấy mình.

Các ông Nghị dẫu hoặc không có lòng

muốn làm việc, ta cũng chưa nên vội coi Nghị-viện dân-biểu như một đồ vật không thiết dụng, có ra cũng hay, mà không có cũng xong.

Cái tình thể hiện thời và cái trình độ của dân quê ta chưa có thể cho ta được hưởng những cái hay của một Nghị-viện hoàn toàn, có đủ tài để làm việc, có đủ quyền để dựa vào việc trị nước.

Cũng vì thế, cũng vì công việc của nghị viện bây giờ chỉ có thảo những điều thỉnh cầu của dân, cũng vì các ông nghị nghĩ rằng đã có chánh phủ làm cho mình những điều đáng làm, nên các ông không còn biết đến cái trách nhiệm của các ông ở đâu nữa, đem cái tình cầu thả sẵn có mà bời vờ cho xong.

Hoặc giả cũng có ông lúc ra ứng cử cũng có lòng vì dân, vì nước, nhưng muốn đem tài mình ra thì thử với đời để lại chút danh thơm về sau, song thấy chung buánh mình mà muối lại sẵn biết một cái dụng chẳng nên non nên ngại im.

Tuy vậy ta chắc nên vội ngã lòng. Dân chỉ một ngày một tăng, trong nghị-viện những ai chỉ biết ngủ gáy, bàn xuông, lời dụng cái nghị-trưởng để mưu việc tư ích, dần dần cũng phải bót, mà quyền chính của nghị-viện một ngày một rộng.

Biết dẫu nghị-viện lại không có một cái tương lai rực rỡ. Cái đó còn đợi khi nào cái văn hóa mới lan rộng tới dân quê.

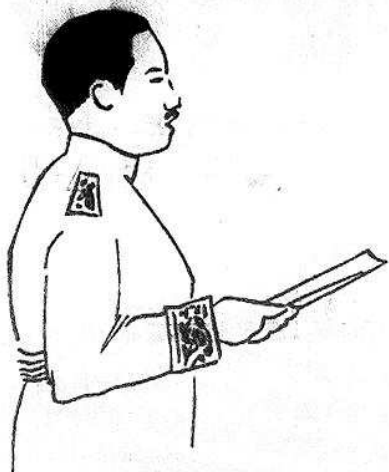
I CƯ LINH

Hội đồng chuột

DONG-SON

Di xem bầu Nghi - Trùng

quan Thống-sứ rợc

Trời nắng to, nước hồ Gươm nhấp nhảnh ánh sáng. Cảnh như thế, nhưng cũng bỏ dấy vào xem một cảnh thú vị hơn trong Khai-trị, cái cảnh tượng một cuộc bầu Nghi-trùng.

Mới bước vào đã thấy các ông thay mặt dân tề tựu đủ mặt, thấy rõ ràng

Lai-vân-Trung

các ông chia ra hai phái: phái hữu và phái tả.

Phái hữu ở bên hữu, phái tả ở bên tả... còn ở giữa lấy chỗ cho người

Phái hữu ở bên hữu, phái tả ở bên tả... còn ở giữa lấy chỗ cho người

đi ra đi vào.

8 giờ đúng, quan Thống-sứ và các quan chức tây-nam rộn-rịp kéo đến! Sau khi phùng nhạc thổi bài quốc ca, mọi người đều an tọa, chỉ còn một mình ông Nghi Trùng đứng tay cầm tờ giấy, đọc ồm-ồm.

Rồi đến lượt nhà báo chế Vũ-dỗ-Thin đứng lên, dịch ra tiếng tây.

Lúc đó, trong hội đồng yên phăng-phắc, không thấy một tiếng ngáp nào. Phải cái đàn chim sẻ thấy hay rủ nhau bay đến, tề tụ trên nóc nhà kêu riu ra, riu rít.

Khi ông nghị Trùng và ông nghị Thin đã cầm đọc, quan Thống-Sứ đứng lên khai mạc hội đồng, kể những điều công ích mà chánh-phủ đã làm và sẽ làm - Có mấy chỗ đáng chú ý: về việc giữ trật tự, «Chánh phủ bắt đặc dĩ phải dùng đến mãnh lực, đến cương quyết, để giữ cho dân xứ Bắc-kỳ được hưởng «Cương pháp bất lực và cương quyết, để giữ cho dân xứ Bắc-kỳ được hưởng

cái hạnh phúc vô ngần là sự hòa-bình và sự tự do vậy», việc dẫn thủy, thuế máng nước, việc trị thủy, việc dẫn điện về vùng thôn quê, việc di-dân lên Trung-du, việc rượu, v. v.

Quan Thống - Sứ nói xong, một tràng vỗ tay. Đến lúc đọc bài dịch thì không ai nghe, vì các ông nghị nghe quan Thống-Sứ nói đã hiểu cả.

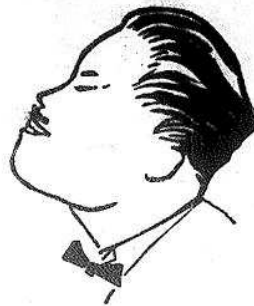

Vũ-dỗ-Thin

Ông nghị Thái chỉ ngồi nhìn các ông nhà báo, ý chừng ông nghĩ lại mấy năm trước, ông lo họ lại sẽ bàn về ông trên mặt báo.

Ông nghị Lê Văn-Phúc tay bóp cằm ra rằng tự lực nhờ lời ai vắng mặt trong nghị viện, hay đương cố nhờ lại xem đã dẫn thý cho dầu vào mấy in ở nhà chưa.

Ông Vĩnh ngồi cúi một số, miệng mỉm cười luôn, nhưng cái cười ấy là cái mỉm cười chua sớt của kẻ thất

Phạm-huy-Lục

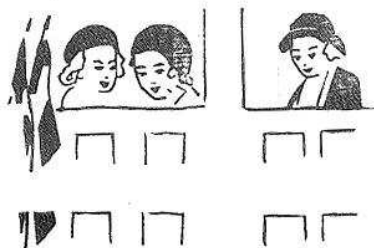
vong. Cứ xem như tình hình trước mặt, thì cái mộng của ông không bao giờ nó là sự thực.

Hàng ghế đầu, hai bên lối đi, có ông nghị Tri và ông Nghị Hợp.

Ông nghị Tri đặc sắc nhất có cái đầu và bộ râu, đầu ông na-nhi như đầu Phùng - Ngọc - Tường. Tôi thoáng thấy đầu ông không thể không tự hỏi: ông tương lâu ấy đến đây làm trò trống gì vậy, mà ngồi ngay ra như chúa tàu nghe kèn.

Cái trán «dưa hấu» của ông đối với trán hói của ông Nguyễn huy Hợp ngồi bên kia, tựa tựa như đôi lộc bình xứ của ông nghị Nguyễn bá Chính.

Chắc ông nào ngồi sau lưng ông Nguyễn huy-Hợp không ưa nghe mấy bát nện từ đầu đến cuối không thấy ông Hợp nói gì.

HUẾ DÂN

NHÀ TRÔNG RĂNG
46 HÀNG DÀ GIÁP HANG ĐÔNG

CHUYÊN MÔN
TRÔNG RĂNG, CHỮA RĂNG.
DUYỆT NGƯỜI VẤN QUẢN
CƠ ĐANG CHỨNG CHỈ Ở PHÁP
VỀ LẠI CÔNG VIỆC KẾT CẢN
THIỆN VÀ MẠCH THÔNG

HUẾ DÂN

Nhà, đất bán rẻ

Muốn bán một cái Hotel ba tầng, số 338 và 340, đường Khâm-thiên, an toàn bằng ciment armé và gỗ lim trong có 16 buồng đủ cả đồ dùng dương Hồng-kồng, tủ gương v. v. Và một khu đất 310 thước ở bên cạnh.

Tùy ý ngài nào muốn mua riêng lẻ đất hay 1) nhà cũng được, giá bán rất rẻ, cách giả dễ dàng.

Ngài nào hỏi xin mời lại hiệu thuốc hay có tiếng.

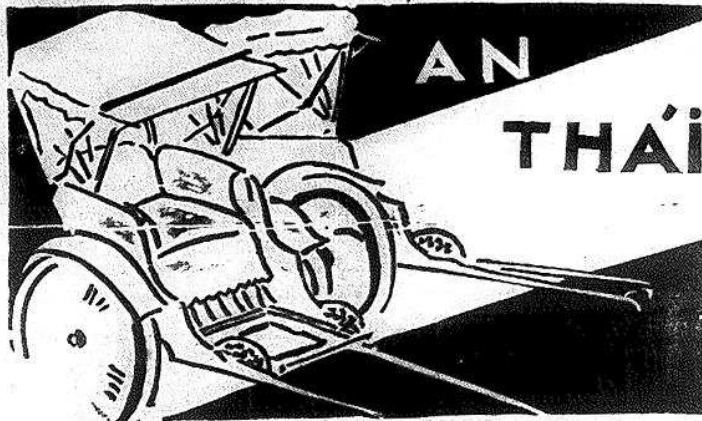
Từ ngọc Liên.
78 Hàng gai Hanoi

NÊN DÙNG

Sà phòng thơm rửa mặt, hiệu

MONDIA

ủa thơm, rửa rít, Có bán khắp mọi nơi

Hiệu đóng xe tay rất chắc chắn 23 phố Cầu Gỗ - Hanoi

Sắm đồ nữ-trang!

NÊN ĐẾN

HIỆU VẠN-TƯƠNG

Chính hiệu Bà Lục
số 293 k. Phố Chợ sắt Hải-phong
Có bán theo cách linh hóa giao ngân.

Một việc cải cách lớn

phái nữ-lưu tại
kinh thành Huế

Khắp Ba-kỳ, lâu nay việc gì cũng heo tàn thời mà cải cách, nhất là phái nữ lưu tại kinh thành Huế, đó này tại càng trang điểm giết, nên ngày nào nhà giấy thép Huế cũng nhận được hàng mấy chục hộp nữ trang hoa tai dầm và vòng hột kiêu mới ở nhà Đỗ Chân-Hưng Hanoi gửi về. Có lẽ những bức nữ-lưu khước các cổ trang điểm để ngập nghề chằng?...

ĐI XEM BẦU NGHỊ - TRƯỞNG

Nouy'n-hug-Hoi

Mấy ông nghị nhà quê ngồi thừ ra, ngỡ ngàng như mán rừng, ông nào ông nấy đương dăm-dăm tự hỏi: vì cơ gì la lại đến đây!

... Lúc đi đã thấy một vài ông nghị, dưới ghế bốn cái đùi cùng rung rất ần díp với nhau, rồi bốn tay thò xuống, tút dây ra, đùi co lên, thưng lên ghế để trống cằm.

Nguyễn-thừa-Đại

... Trên gic mấy bà dăm củi xuống nhìn, xem các ông dán biểu annam đương hội-đồng.

Khi quan Thống-sứ cùng các quan chức tây nam đi rồi, viện bầu Nghị-Trưởng, Một vài ông đứng lên nói lóng búng không ra hơi, nhưng đại ý là muốn đòi một ông Nghị-trưởng.

Lâu không thấy ai, ông Lục đứng lên, ông vênh cái mặt, nhe bờ răng 'răng, quả quyết nói:

—Tôi lại ra ứng cử.

Pđi ông lại quả quyết ngồi xuống, không nói gì về việc ông đã làm hay việc ông định làm.

Mau ông có nói cũng thế thôi, vì trong túi ông nào cũng đã sẵn sàng có mảnh giấy biên chữ Lục.

Ông Ngạc-văn-Đông đứng lên, phản đối bằng tiếng pháp: un candidat n'est pas valable (một ông ra ứng cử thì không hợp lệ) Ông nghị lại biết câu ông nói không có nghĩa gì, nên ông ngồi xuống ngay.

Rồi gọi các ông nghị lên bỏ phiếu. Ông nghị Khuông có vẻ sợ hãi đến gần bàn bỏ phiếu vài một cái, cung kính giờ hai tay nộp phiếu, xong lại vội lùi xuống vài cái nữa, rồi đi giặt lùi về chỗ ngồi.

Ông nghị Đông sừng đến tên ông nghị Vũ ngọc-Anh và ông nghị Thái, hô to:

— Quan đốc Anh, quan hàn Thái,

Gọi đến tên ông Phạm Quỳnh không thấy người đâu.

Cả viện như nhớ tiếc một ông dân biểu có giá trị.

Kết quả: 100 phiếu, ông Lục được 93.

Ông Lục đại thắng. Ông đại thắng vì không có đối thủ, cái thắng đi cũng không vinh diệu gì.

Nguyễn-văn-Vinh

Ông đứng lên xin ơn, rồi không biết nói gì nữa, ông lại ngồi xuống vậy, nhe răng cười một mình.

Ông Trần-trọng-Kim được bầu làm Phó Nghị-Trưởng, ông Chánh, ông Phó, ông nào cũng mập mạp, trông hai ông cũng đủ biết rằng cơ sở vững

Ngô Trọng-Tri

vang chắc chắn lắm.

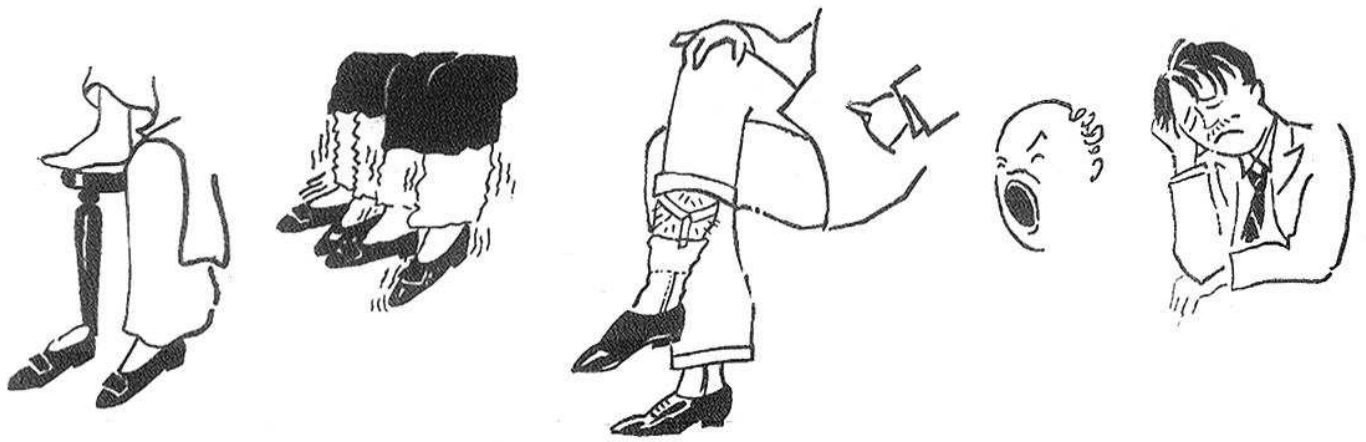
... Lúc bầu ban Trị-sự thì đã thấy nhón nhạo kẻ ngồi người đứng kẻ vươn vai, người « vận sương sống »

Hơn 12 giờ, bụng đã đói, việc bầu đã xong, còn việc cơm.

Phóng-viên báo Phong-Hoa

Lê-văn-Phúc

Những ảnh thường thấy dưới mắt Đông-sơn

MỘT TAY CHÔN KẾ? BIẾT BAO NHIÊU NGƯỜI!

L. CHỨC
22
HÀNG
COT

Phúc Lợi

7.9.11 ROUTE DE HUE HANOI

..TỪ NHỎ ĐẾN NHỚN..

Kén chồng ông nghị

Em là con gái kén chồng,
Phan vân biết gửi lăm lòng cho ai?
Thầy thông, thầy phán, rề rồi,
Cụ tham, cụ đốc, ôi thời cũng duên.
Lấy ai nên giá, nên danh,
Họa chàng ông nghị mới đành sánh đôi.
Ông tơ sao khéo trêu người,
Nghị-viên chẳng có ai người trai tán?
Vậ xin kiểu nổi « ông đồn »,
Đề em lại khép phòng xuân em chờ.
Em chờ cho đến bao giờ... ?

Nhân nhủ ông Nghị

Áo sa, khăn nhiễu, giầy ban,
Kính trắng gọng vàng tay cấp cấp da.
Ấy là ông nghị vùng ta,
Súng sa súng sinh đi ra hội đồng.
Mấy lời nhân nhủ cùng ông,
Có ra hội đồng thì miệng phải to.
Xin đừng khúm núm co do,
Nói không ra tiếng ho cho rằng dần.
Cũng đừng ngậm môi lén ngàn.
Ngồi nghe điạ thuyết ngả dần thiú thiú.

TÚ-MỠ

Tình hình nghị viện dân biểu

Nghị viện dân biểu năm nay cũng như năm ngoái họp hội đồng ở hội quán hội Khai trí, chỉ khác có một điều là năm ngoái náo-nhiệt mà năm nay tẻ ngắt.

Có người bảo là vì vắng bóng ông Quỳnh, ông Vinh không có tri-âm, ngồi nấp sau cột cười tùm lùm một mình, rồi « lủi » lúc nào mất. Những ông nghị đồng chí với ông Quỳnh, như rắn không đầu, ngơ ngác nhìn nhau như còn đợi ông Quỳnh, .. đưa đường dẫn lối.

Hả dạ nhất có ông Lục, nhe răng cười ngất.

Nhưng nói là hội đồng nghị viện năm nay buồn vì vắng ông Quỳnh thì oan cho ông Quỳnh quá. Nghị viện chẳng qua như bình nước chè « bỏ giỏ », mới đầu còn nóng, sau đến âm-âm rồi nguội dần. .. cho đến sang năm, mãn khóa, chắc là nguội hẳn.

Trái tim ông nghị Phạm huy-Lục
- Còn nhớ năm ngoái, ông Lục lúc được bầu làm nghị-trưởng, đứng lên quả quyết vỗ vào ngực, đem tim hiển

Từ ông Nghị này đến ông Nghị khác...

với nghị viện. Ông đâm vào ngực mạnh quá, tôi cứ sợ ông đâm họ, mãi đến hôm nay, thấy mặt ông, mới hết sợ.

Có lẽ vì ông nhớ đến quả đâm-đau người ấy nên năm nay không thấy ông hiển trái tim với nghị viện, cũng không thấy ông vỗ vào ngực nữa.

Ông nghị Nguyễn-thừa-Đạt

Năm ngoái, ông Đạt về phe với ông Quỳnh, đứng ra ứng cử tranh ghế nghị trưởng với ông Lục, nét mặt gân guốc, nói năng hùng dũng; ông háng hái nhất về việc đóng nút chai Herméticos. Năm nay, ông chỉ còn có nét mặt gân guốc, không thấy ông nói năng gì. Không biết ông vì vắng tri-kỷ, nên ông buồn, hay vì ông nghĩ đến cái nút chai theo lối Herméticos mà ông « tác-tự » thế.

Thì ông cứ mở « bung » cái tài ngôn luận của ông cho họ biết ông vẫn còn « hơi » có hơi không, can gì lại cứ nút nút kín lại thế!

Ông nghị Vũ-văn-An

Trong Nghị viện, có ông nghị Bắc-Ninh là xuất sắc hơn cả. Nghĩa là ông không cho ông là xuất sắc hơn.

Wu-van-An

Chả thế mà mỗi khi có ông nghị nào đứng lên ngỏ lời yên cầu gì, ông cũng gạt đi mà rằng: « cái đó tôi đã nói rồi. Có một điều là ông nói lúc nào không ai biết, họa chăng chỉ có ông biết mà thôi.

Ông lại còn thiên cái xuất sắc khác. Mỗi khi ông ngớt một câu, lại đồng-đặc thêm tiếng « hử » thật to, làm mấy con chim sẻ đậu trên nóc nhà cũng sợ mà bay đi hết.

Ra về « quan nón nôm », ông nghị An!

Ông nghị Nguyễn-văn-Vinh

Lúc Nghị-viện bàn đến việc công chính, ông chánh sở Lục-Lộ không có mặt.

« Tam nghị năm phút để chờ quan Lục-Lộ », lời trên bàn xuống.

Ông Vinh thủng thảng đứng dậy nói:

« Cinq minutes d'entracte » nghĩa nôm là « rap-hát tam nghị 5 phút ». Rồi ông liền ra cửa ngoài về thẳng... Năm phút, mười phút, cũng không thấy ông ấy trở lại.

Không phải là ông Vinh chán nản hay buồn ngủ đâu, chỉ vì ông giờ quyền « Niên lịch thông thư », tính nhảm rằng giờ ấy làm việc bất lợi.

Ông nghị Phạm-bùi-Cầm

Ông nghị Cầm công kích rất giữ giới về cái tục nhận lễ và ăn tiền. Ông nói hùng hồn lắm, giảng điệu ông quả quyết lắm, song khôn một nỗi ông nói bằng bài quá, nên chẳng ai hiểu được lời ông nói.

Thính thoảng chỉ nghe thấy ông láy câu:

— « Le Lý-Trưởng com gà ».

Ông nghị nên bớt chút háng hái đi! Có diễn thuyết thì hoặc nói tiếng tây, hoặc nói tiếng ta, chứ ông bịa ra một thứ tiếng riêng như thế, ai biết được ông là người nước nào!

Thượng lưu dân biểu

Các ông nghị viên cũng có nhiều hạng.

Một là hạng thượng lưu dân biểu.

Hai là hạng trung lưu dân biểu.

Không tin xin hỏi ông nghị Ngạc-văn-Đông. Ông được giữ cái trọng trách sướng tên bỏ phiếu, ông-trần trọng hồ lên rằng:

... Quan đốc Anh!

... Ông hàn Thái!

Ý chừng hai ông này, ông Đông liệt vào hạng thượng lưu dân biểu hẳn?

Ông nghị Hoàng-tích-Chu

Ông Hoàng-tích-Chu nói chuyện đã xin sang Pháp nhưng chưa đi.

Hứ via/ suýt nữa chỉ còn có 99 vé bỏ thùng bầu nghị trưởng, và ông Lục

chỉ được có 92 vé để cử. Thật cũng may cho ông Lục mà nhất là may cho cái thùng bầu nghị-trưởng.

Ông nghị Nguyễn-hữu-Hoan

Ông nghị Vinh-Văn có thảo một bài thloah cầu bằng Pháp-văn.

Có người lén mồn hỏi ông sao ông không viết bằng quốc-ngữ. Ông cười mà trả lời bằng tiếng Pháp:

— Tôi xin thú thực rằng tôi không nói được tiếng annam, nói cũng lập lập ba lạp bập, không ra gì mà cũng không đủ tiếng dùng nữa.

Ấy chết! thế sao ông không mang thông ngôn đi?

Ông nghị Chung-Kỷ

Ông nghị Chung-Kỷ vốn là người khai mỏ, nên việc gì ông cũng cho là có can hệ đến mỏ cả. Ông đứng lên diễn thuyết một lúc lâu, nói bằng bài lắm. Rồi một ông nghị khác, bình như ông An, đứng lên phản đối:

— Cái đó thuộc về Kiềm-lâm, không phải về mỏ.

Có lẽ ông nghĩ:

— Kiềm-lâm với mỏ cũng vậy.

Ông nghị Ngô-thế-Loan

Ông nghị Bắc-Giang nhiệt thành về việc giảm thuế thuyền. Có lẽ ông có nhiều thuyền chày trên sông Gâm, song không phải vì thế mà ông nhiệt thành đâu. Ông nhiệt thành là vì dân, mà nếu ông là dân biểu, ông cũng vẫn còn là dân.

Ông Vũ-văn-An cũng như ông Loan, nhiệt thành về việc giảm thuế điền.

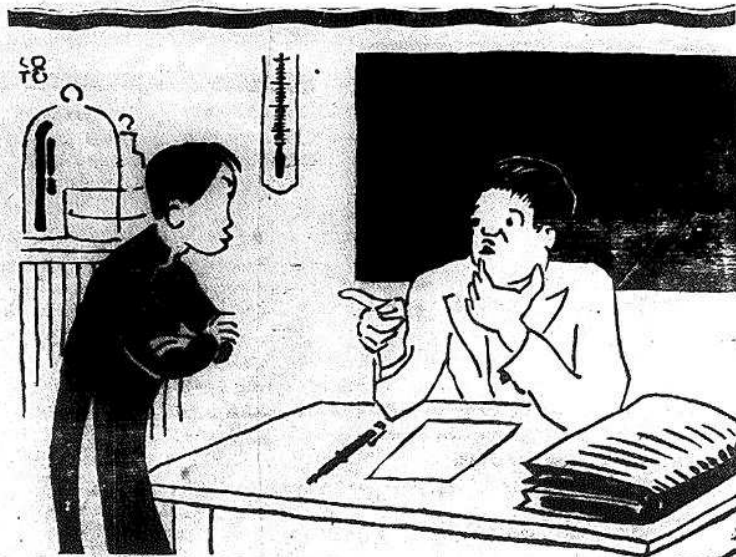
Ông An có nhiều ruộng thật, song không phải vì thế mà ông nhiệt thành: ông nhiệt thành cũng là vì... dân.

Vả lại có hại đến mình, mới biết hại đến dân, nhân dân hai hạt Bắc-Giang. Bắc-Ninh chắc cũng biết thế, mà hai ông nghị An và Loan cũng biết thế.

Có quyền vào dự think

— Nam nay các nhà báo được quyền dự think trong nghị-viện.

Nói là có quyền vào ngáp thì đúng hơn. Chỉ trừ những ông làm báo nào có tính cần thận phòng xa, ngáp sẵn ở nhà thì không kể.

Thầy giáo — Khi anh sốt, thầy thuốc lấy cái gì cắm vào nách anh?
Học trò — Bẩm thầy, ông ấy cắm vào nách con cái « hàn dân biểu ».

Dương Tư-Quán (Văn-bọc Tạp-chí)

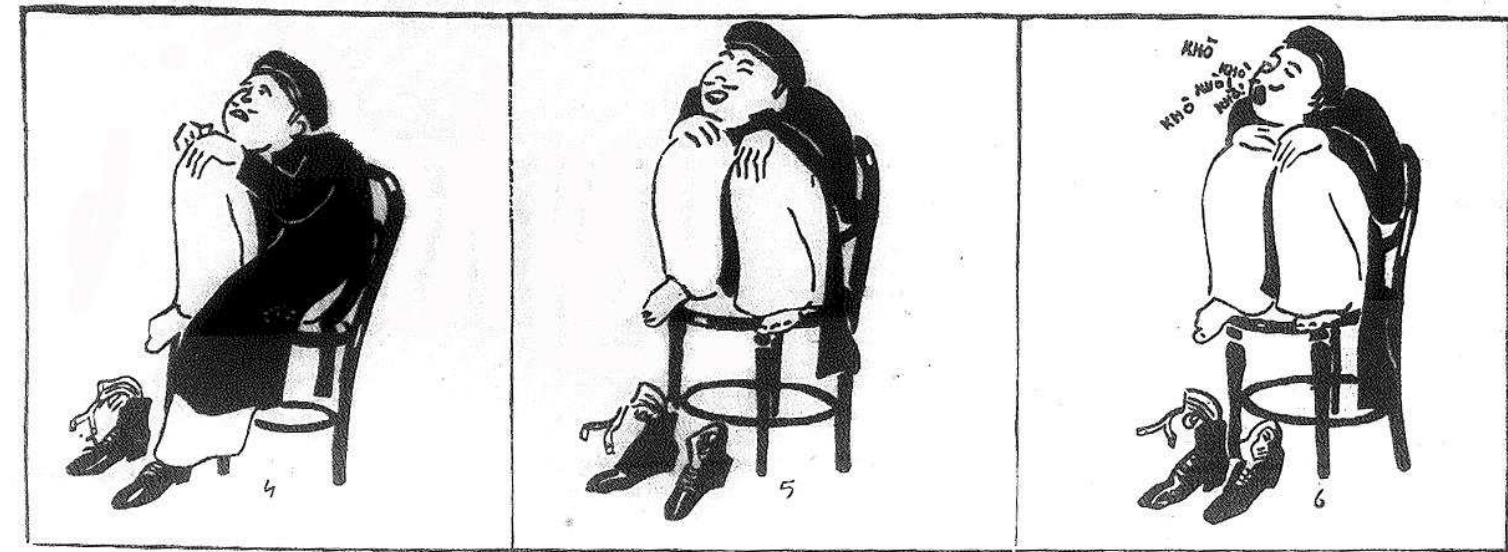
Khi các ông vào, các ông nghe, rồi các ông ngáp, rồi các ông ngủ, cũng không ai để ý.

Các ông về, các ông viết bài đăng lên báo, người mua báo, xem rồi cũng ngáp, rồi cũng ngủ nốt.

Chỉ trừ những người nào thường hay đọc Đông-Thanh và Nam-Phong thì khó-g việc gì mà thôi.

Họ ngủ đã lâu rồi.

HIEU ICH-CAT
47 HÀNG GAI HANOI
LÀM ĐỦ CÁC THỨ
DẦU VÀ CLICHE
GỖ ĐỒNG, SẮT, NGÀ
CAO-XU VÀ BIẾN ĐỒNG

Ngồi nghe diễn thuyết

Ông Bán, quan Hàn kiêm quan Nghị nhà giàu, cái đó là lẽ tất nhiên, lai thiếp đời. Nghĩa là ông tự nhận là thiếp đời vì ông giao du toàn những quan phủ, quan án, cũng như ông tự nhận là cái gì ông cũng sánh, tự cái lọ sánh đời Khang-Hy cho đến đũa ngà, chén ngọc ông đều biết xem cả.

Hôm ấy ông ngồi chễm chệ trên chiếc sập gụ, gật gù như nghĩ ngợi điều gì, thỉnh thoảng lại lên tiếng giỡn rạc bảo thằng lính — lên ông đặt cho đũa ở cho rõ ràng nhà ông là nhà quan — chăm lửa hút thuốc tào.

Bỗng cánh cửa bên từ từ mở. Một bác nhà quê, vẻ mặt lầu lỉnh, vận cái áo the thám, tay sách một cái bọc to, thoạt trông thấy ông đã vội cái rạp xuống tận đất:

— Lay quan ạ.
— Kia Quýt, ngồi chơi.
— Vâng ạ, con xin phép quan.
Cách cử chỉ lễ phép của bác Quýt đã làm cho ông hàn hởi ư.

— Quýt, sang đây có việc gì thế?
— Bẩm, con định sang bèn quan phủ Lê có chút việc. Đi qua đây thấy bóng quan ở nhà, nên con vào hầu quan trước.
— Thế thì được, sang quan phủ có việc gì?

Bẩm, không giám giấu gì quan... hôm qua con lên tỉnh vào chơi bác hai Phó, bác ấy có cho xem một hòn ngọc quý lắm bác ta mua được của một thằng ăn trộm. Ngọc xanh trong suốt, đũa lại diềm thêm mấy cái vân mây đỏ thẫm, sánh xem ngọc như quan chắc là thích

lắm. Con nhờ giới mắt cũng lỉnh, trông thấy là tra ngay, hỏi bác ấy thì bác ấy bảo giá hai trăm, chứ thực ra chỉ lấy con mắt sành nghề mà xét, hòn ngọc ấy đáng giá đến năm trăm.

Con già năm chục, anh ta cứ đòi cho được hai trăm, sau con phải dọa đi báo cảnh, anh ta mới chịu bán vậy.
— Thế ra anh mua được rồi à?
— Bẩm vâng, con đem theo đây.
— Đâu, đưa đây xem.

Bác quýt để cái gói bác cầm tay xuống bàn mở đến ba bốn lần giấy, lấy ra một hòn bi-ve. Ông Nghị bước lại, định cầm lấy xem. Quýt vội nắm chặt tay lại kêu:
— Ấy chết! vớ!

Rồi Quýt đưa cho ông hòn bi kính cần thưa rằng:
— Bấy, quan trông, hòn ngọc trong quá; quan sành chắc là biết ngay là quí, bầm quan sành...
— Phải...
Quýt chỉ cho ông hàn những vẻ đẹp của hòn ngọc sành, nhất là mấy nét « gân » trắng, đỏ ở trong hòn ngọc, xem chừng ông Nghị chịu ý lắm.

— Ngọc này là ngọc rất quý, bầm quan
— Hừ, ngọc rất.
— Bầm quan, con định đem sang bán bên quan phủ.
Ông Nghị cau lên:
— Bán bên quan phủ! anh tưởng tôi không mua được à?

— Bầm con không giám nghĩ thế, con tưởng phải làm quan mới mua được ngọc rất ạ.

— Mấy phẩm?
— Bầm chánh thất.
Ông Nghị mỉm cười:
— Chính phẩm thôi!
— Bầm con tưởng quan mới có tông nhất.

— Không nên tưởng... thế, anh bán bao nhiêu?
— Bầm thôi để con đem sang quan phủ
— Quan phủ, quan phủ mãi... quan phủ đã giàu bằng tao à?
— Quan giàu hơn nhiều, con vẫn biết thế.

— Có thể chứ, vậy anh bán bao nhiêu?
— Bầm đối với quan là chỗ con vẫn lại vay mượn, quan cho con hai trăm,
— Đắt quá! thế ra anh ăn lãi tới những trăm rưỡi kia à? Thôi tôi cho anh một trăm.

— Bầm quan lớn ăn tiền về nhiều, con có đem sang quan phủ cũng được 200 ạ
— Quan phủ cho anh được hai trăm, tôi cũng cho anh hai trăm. Đây, đem mà bán cho quan phủ.
— Bầm quan đã giận, con xin để quan trăm rưỡi.
—Ừ biết điều đây, dợi đây tôi đưa tiền cho.
Lúc quan, Nghị ngai dương đếm bạc, có ông đỡ giầy lủ trẻ con trong nhà chạy

ra, quan khoe ngay.
— Ngọc đẹp quá, ông đỡ a
Ông đỡ cầm lấy hòn ngọc, ngạc nhiên nhìn quýt.
— Ngọc đấy à?
Quýt nhanh miệng nói:

— Ngọc đẹp lắm, quan giáo cũng sành xem ngọc lắm, bầm quan giáo con biết ngay nó là ngọc đấy (nói đến đây, Quýt đưa mắt cho ông đỡ) — Khi con bán xong con sẽ xin biểu quan giáo con một chục vì nghề buôn ngọc phải tặng người sành nghề.

Thằng lính thấy hòn bi ve, lại nghe quýt nói, cũng chèn vào:
— Ngọc đấy à?
Quýt vội đáp:
— Ngọc đấy, anh cũng sành xem ngọc à?

— Sành lắm chứ, thừa bé đánh đã môn tay lại không sành...
Quýt đã nhận được bạc, vội đưa ra biểu ông đỡ và thằng lính mỗi người một chục, bước rảo ra ngoài, vừa đi vừa lẩm bẩm:

— Chuẩn cho nhanh thôi. Ở lại rồi mười anh sành nghề như thế nữa thì miah đến lỗ vốn.

NHI-LINH

Cửa hàng An thái 23 Phố Cầu gỗ đang chữa — quý khách có cần hỏi điều gì hoặc mua chữa, sửa, xe xin lại số 2 phố Nguyễn-Trọng Hợp.

TU CAO ĐẾN THẤP.

Tôi sẽ ra ứng cử Nghị Viên

Phải! đến khóa sau, tôi quả quyết ra ứng cử nghị-viên.

Tôi có chí ra làm nghị-viên đã lâu. Tôi nghe tiếng ông Vĩnh, ông Quỳnh, ông Lục mà tôi thêm căm thù danh vọng nghị-viên.

Tôi thêm nhưng tôi vẫn sợ Tôi tự hỏi: « Vào nghị-viên, tôi biết ăn nói ra sao? Tôi biết thỉnh cầu những điều gì để người đời cho rằng, tưởng rằng tôi nghĩ tới dân, tới nước? »

Vì những lẽ ấy, nên tôi cứ rụt rè, định ra ứng cử, rồi lại thôi không ra ứng cử, rồi lại định ra, rồi lại thôi.

Nhưng nay tôi quả quyết ra.

Là vì năm nay tôi đã được hàn-bạch ngâm cả ông nghị làm việc. Nên tôi hiểu rằng: làm nghị viên không cần phải ăn to, nói lớn, không cần phải có những điều thỉnh-cầu quan trọng, mà có kh. không cần phải có điều thỉnh cầu chi hết. Còn như đối phó với bạn đồng-nghị thì tuy cũng thấy vài ông bề

nhau về mấy chữ « ăn-đẽ » « ăn-đinh », nhưng nào đã đến nỗi kịch-liệt quá như bên Pháp mà bình như có khi họ dùng cả đến quả dấm ngon đá, cùng là những khí giới ghê gớm nữa. Đến như những điều ích quốc lợi dân thì thực tôi không cần phải lo một tí, một tí; Tôi cứ tìm những điều ích cho tôi là cũng ích cho dân cho nước. Tôi có ruộng, thì tôi bênh vực lợi quyền người làm ruộng. Tôi có mỏ thì tôi bênh vực lợi quyền người khai mỏ. Tôi có tàu có xe vận tải, thì bênh vực lợi quyền nghề vận tải... Thế là dân chúng cũng được nhờ chán rồi!

Trước tôi lại còn lo về vấn một điều này nữa, là tôi phải cái tật vừa nói lắp, vừa nói ngọng. Đứng trước mặt anh em bạn, nhiều khi tôi còn lắp ba lắp bắp nói chẳng ra câu, nữa là ở nghị-viên. Đến như cái bệnh nói ngọng « niu » ngọng « no » của tôi thì tôi lấy làm xấu hổ chết đi mất. Nay tôi mới biết có hai tật ấy, không chừng chẳng hề chi mà lại cũng có thể làm nổi được một người dân anh trong viện.

Vậy tôi tuyên bố: Tôi sẽ ra ứng-cử nghị viên.

Tôi đã quả quyết Ai bầu cho tôi thì xin cứ quả quyết như tôi.

NHỊ LINH

Mười ngày của ông Nghị

Mùng bảy. — Từ hôm tiếp được giấy mời lên dự hội-đồng Nghị-viên, mình lại thấy hăng hái về việc ích quốc lợi dân. Và lâu ngày ở nhà quê, buồn lắm rồi... Nhớ hồi năm ngoái, hát ở nhà chị Hằng, có con Sen trông kháu tẻ... Nghĩ đến đây, trong lòng thấy thư thái muốn lên Hanoi ngay.

Mùng tám. — Hôm nay sửa soạn cả rồi, chỉ còn bảo bà nó mở tủ lấy cái áo gấm xanh cho vào va-li nữa thôi.

Đi họp hội-đồng mà bà nghị nó chỉ đưa cho mình có ba chục, chừng ấy tiền như muối bỏ bể... mình chỉ còn hy vọng ở mấy bạn đồng-nghị họ tranh nhau ghê nghị-trưởng kịch-liệt như năm ngoái.

9 giờ. — Trên xe hỏa, ngồi bạng nhất để chơi làm. Sang năm ta phải xin cho vợ con cũng được đi dự hội-đồng, cho bà nó được hưởng một chút.

Sắp chợp mắt, bỗng thoáng thấy bóng quan huyện nhà ở bạng ba. Ấy chết! mình phải xuống xin lỗi mấy được.

— Lay quan lớn a
— Kia ông Nghị, ngồi chơi.

Quan mời ngồi, nhưng mình đâu dám chơi chèo.

— Bẩm xin lỗi quan, cái đó không phải tại chúng con.

— Cái gì?

— Bẩm, con ngồi bạng nhất... Mùng chín. — Giấy thật sớm, mở quyền Niêm-lịch-thông-thư ra xem, sợ rất nẩy mình.

« Ngày mùng chín tháng một. « Hành hoa, Trúc Bế. « Mọi việc đều không nên ».

Khờ quá, số Khâm-thiên-giám ở đâu mà trọn ngày xấu thế. Buổi họp hôm nay, chắc là các ông ấy đốt nhau bưng lăm, chỉ sợ họ lại đốt cả mình nữa.

Mày mà là ngày trực bẽ, chắc rồi cũng đến « bẽ tắc » cả. Bẽ tắc sớm chừng nào càng bay chừng nấy.

9 giờ. — Được trông thấy quan Thống sứ, lấy làm sợ hãi lăm quan nói những gì, mình không biết, mà nói lâu lăm, nói đã buồn ngủ riêu cả mắt lại mà không giãn ngủ. Sau thấy ông nghị ngồi bên cạnh đã thiu thiu từ lúc nào rồi, mình mới bắt chước nhắm mắt lại...

Chợp được một giấc giải, để chĩa quá. Giá ông Đồng không bỏ to tên mình lên, chắc là còn ngủ nữa. Có mỗi một ông Lục ra ứng cử ghế Nghị-trưởng thì còn việc gì mà bỏ về. Các ông ấy chỉ về trò

4 giờ chiều. — Bữa mấy ông đi dự hội đồng kinh-lẽ. Mình chẳng hiểu kinh-lẽ là gì, bởi ông bên cạnh mới biế là hội-đồng rượng.

Ừ mà phải, năm ngoái cũng bầu các ông ấy đi bàn về việc rượng mà! Nhưng bầu ai thì bầu, việc đó có can-bệ gì mà ông Hội phải bắt họ ăn-đẽ với ăn-định.

Mùng mười. — Tối hôm qua đi hát nhà chị Hằng — vui quá.

Sáng hôm nay giấy mời, cũng chẳng muốn đi họp hội-đồng nữa.

— Nghị thế song cũng phải đến cho có mặt.

Khi đỡ xe trước nhà hội Khai-tri, mình cho năm xu, phu xe nó còn kêu it. Ở nhà quê thì chỉ đáng hai xu. Mày mà phu xe nó biết điều và biết người:

— Bẩm quan Nghị cho ít quá.
— Thì đây năm xu nữa.

Phu xe cũng mừng mà mình mất thêm năm xu nữa cũng bả.

8 giờ chiều. — Ngồi suốt ngày, mệt quá. Mình cũng chẳng hiểu bàn về gì nữa. Nghe đầu bòn về số dự-toán thì phải. Ở nhà cho vay hay đóng thóc đã có bà nghị nó. ở nghị-viên tính-toán đã có ông nghị-trưởng. Nếu ông ấy không càng đáng họ, việc gì cũng hỏi đến nghị-viên, thì còn bầu ông ấy làm gì?

Ngày mười một. — Được nghỉ. Buổi chiều đi xem hội, thật là vui mắt. Nhất là con rùa sáng trưng, mình đứng xem mãi không chán. Biết thế thì đưa cả bà nó lên cho biết mùi Hanoi.

Ngày mười hai. — Lại bàn về số dự-toán. Ngồi ngập đến 9 giờ, mệt quá, nhân lúc không ai để ý, lủ ra ngoài về ngủ một giấc giải: Đến chiều, ông H. lay giấy, mời đi hát. Mình bạng bảo dạ rằng không cho bà nó lên cũng phải.

Ngày mười ba. — Ngủ suốt ngày, quái, sao lên Hanoi lại hay buồn ngủ thế. Ở nhà có khi đánh tờ-tôm suốt ngày suốt đêm, vẫn thấy khỏe khoẻ, mà lên đây nghe có mấy bài diễn

Tôi không ứng cử Nghị-viên

Tôi không ra ứng cử nghị-viên. Tôi không ứng cử vì tôi sợ các người đi bầu, lại vì tôi cũng sợ tôi nữa.

Tôi sợ người đi bầu họ sẽ cho tôi chỉ là một người sẵn tiền ra ứng cử để mong tranh một việc thảo, hay xin khẩn một cái đồn điền, họ sẽ cho tôi là người đời tiền để lấy chút hư danh, họ sẽ cho tôi ra tranh nghị-viên cũng như tôi chạy cái Hàn-lâm vậy.

Rồi họ sẽ cho tôi là một ông quan, và họ sẽ gọi tôi là quan nghị.

Tôi không muốn thế. Mà tôi cũng sợ tôi làm cho người ta tưởng nhầm như thế!

Có ra nghị viên thì ở lĩnh nhà tôi sẽ yêu cầu xây đường, đắp cống để lấy lợi cho ô-tô đi, tôi sẽ vay Nông-phổ ngân-hàng để giúp cho người có ruộng, lên nghị viên tôi sẽ nghe diễn thuyết và bầu nghị trưởng, vào Sai-gon tôi sẽ bàn việc rượng và cách đóng nút chai.

Nhưng một chữ tôi không biết, một cái tính cộng tôi cũng chẳng hay, tôi lại phải cái tật nói nhỏ như nói thầm, nói ngọng như người vùng bẽ. Tôi lại không biết làm dáng và không ưa mặc áo gấm hoa.

Như thế, nghe diễn thuyết tôi sẽ ngáp, mà bàn số dự toán tôi sẽ ngủ. Tôi có ý kiến hay, nhưng nói nhỏ không ai nghe, tôi lại ngọng, nên không ai hiểu.

Không biết làm dáng, không mặc áo gấm hoa, thì ai gọi tôi là quan!

Vì thế nên tôi cứ rụt rè lưỡng lự: định ra ứng cử, rồi lại thôi không ra ứng cử, lại định ra, rồi lại thôi.

Nhưng nay thì tôi quyết không ra ứng cử nữa.

TAM-LINH

thuyết... thế mới biết làm việc bằng óc không một tật.

Ngày mười bốn. Hôm nay bàn về các điều thỉnh cầu.

Các ông ấy diễn-thuyết cũng lủ lủ lường, mình nghe chẳng ra làm sao cả, phải đứng giải.

Tối hôm qua, vốn đã tập sẵn ở nhà rồi, nên nói thấy trời chầy lăm.

Nhất là lúc thỉnh cầu nhà nước tăng tiền phụ cấp cho các nghị-viên và cho gia-quyển các nghị-viên được đi xe hỏa bạng nhất không mất tiền thì cả nghị-viên đều lắng tai nghe, có vẻ chú ý lăm.

Bà nghị nó hôm nay mà có mặt ở đây chắc là phải phục mình.

Ngày mười lăm. -- Hôm qua nói nhiều quá mệt nên sáng hôm nay không vào nghị-viên nữa. Và những điều mình thỉnh-cầu đã nói cả rồi, hôm nay đến lượt các ông khác diễn-thuyết thì mình đến nghe cũng vô-ích.

Buổi chiều, hội-đồng bế mạc, mình tạm qua nghị-viên một vài phút, hỏi các ông ấy xem lĩnh tiền phí-tiền ở đâu rồi đi lấy về. Cũng muốn xuống chị em hay rẽ vào sông Sinh-Mậu lu-bù một đêm cho thoải, nhưng chỉ sợ mai về, bà nghị nó ki-kèo...

Thôi để tiền về tạm thêm mấy sao ruộng.

Ngày 16. -- Lên xe hỏa về quê, lại được ngồi bạng nhất, để chĩa lăm... cứ thế này, sang năm lại đến phải ra ứng cử nghị-viên lần nữa. Nhất-Linh

— Cứ đi đâu với vàng thế?
— Ấy chết! Ông để tôi kéo nhờ tàu, để người ta mong đợi thì không tiện?
— Ai mong cụ?
— Tôi chả có hứa đi dự tiệc ở hiệu cơm lấy Lạc-xuân ấy mà, ông có biết không?
— Ai bảo tôi lại gì hiệu Lạc-xuân. có phải ở số nhà 55 phố hàng Bông mà là hiệu to nhất Hà-thành của người Annam mở; số giấy nói 528 chữ gì.

— Tàu chạt, bà làm ơn bỏ cái bu gà này xuống gầm, để tôi lấy chỗ ngồi.
— Ấy chết! không thể được!... gà thờ đấy.

Bàn ngang..

Mấy hôm nay chúng ta lại được nghe đến tên, biết đến mặt các ông nghị viên dân biểu đến bàn việc nước... mà các bà nghị lại được phục cái tài hùng biện của mấy đực lang quân.

Đối với bọn dân què, các ông cũng như các ông hần, ăn vận chưng chặc nói năng đường hoàng, vào hầu quan biết nói chuyện, biết đánh tờ tờ, lúc lên tỉnh biết đi lều hạng nhất, biết hát á đờo... Nhưng đối với người biết nghĩ, các ông là thượng lưu trong xã-hội, làm việc ích quốc lợi dân, biết đứng lên diễn thuyết, biết bàn đến chính sự, việc gì, điều gì cũng tham bàn... có khi lại « bàn lẽ » nữa.

Có người bảo các ông có đấng cũng như không có đấng, có ích lợi gì cho ai. Như thế thì nhầm quá.

Lúc các ông ra ứng cử, các ông có ích cho người đi bầu, lúc các ông lên họp hội đồng, các ông có ích cho số xe lửa được thêm mấy ông khách quý, các ông có ích cho mấy tiệm cao-lầu, cho xóm chi em giao này đương nhân-nhớ về kinh tế... chỉ riêng thiệt cho mấy bà nghị phải nhè lòng ghen chừ đến lúc chồng về.

Các ông đã có ích cho ta, mỗi bước các ông đi, mỗi việc các ông làm đều vì nước, vì dân, ảnh hưởng đến tương lai nước nhà rất xấu xa, ta nên yêu mến các ông, qui hóa các ông như một lọ độc bình cò, như một con chim lạ.

Dịp may cho những người còn quốc trái

Ai còn quốc trái Đông-Pháp năm 1922 là thứ phiếu 50p oo nên mang ngay lập tức đến nhà Chân-Hưng số 62 Phố Hàng Bạc Hanoi thời được giá cao cũng gần như chúng số, và những quốc-trái bằng quan tiền tây, thì bán được giá rất cao, cũng có thể được lãi hơn lúc nộp tiền,

Bầu cử
Thiên hạ náo-náo họ rả nhau,
Người ra ứng cử, kẻ đi bầu.
Phen này lắm câu gia-tài vỡ,
Mà chừ « ông dân » đã chừ dàu.

Họ kéo lòng dân xuống sòm hát,
Lu-bà ngày ấy sang đêm khác.
Phen này, ông quyết xuống K. T.
Mở tiệm có-dầu có lễ phát.

Họ mời nhau chén tại coo-lầu,
Thả cửa sâm banh với rượu lâu.
Các chú phen này càng béo bở,
An-Nam còn lắm cuộc đi bầu.

Lẳng lẳng mà nghe họ diễn thuyết:
Cống tằm, cống ich, lời tằm huýt...
Phen này mở hiệu viết văn thuê,
Dầu chằng làm giàu cũng đỡ kiết.

Họ lại ra công làm quảng cáo.
Đền ngòm cả cột mây từ báo.
Chương trình đem đọc thực là kêu,
Thử ngòm sau này ai nói láo.

Họ kẻ xấu nhau như nói hay.
Hàng rau, hàng cá cũng thua tài.
Phen này bảo chừ tha hồ dãi,
Thuốc tim cần mua để rửa tai.

Xem cuộc mua đanh thực rữ rội.
Người hay, kẻ dở, trò thom thối...
Quốc dân được lợi cuộc mua vui,
Chẳng phải mất tiền xem hát bội...
TÚ-MỒ

Gái mới
Từ ngày ở nhà quá ra lính,
Cũng học đòi lập lênh như ai!

Tại Hội Chợ Hanoi năm nay

Vì trong lúc đồng tiền eo hẹp, nên tại Hội chợ năm nay ở những gian số 10-12-14 và 16 phố Hàng Bạc nhà đồ gỗ Hồ-Phong ở Nam Thành sẽ đem lên bày những đồ gỗ để trang hoàng trong nhà: như buồng ăn, buồng ngủ, salon, tủ chiếu theo lối tây và lối tây rất nhã rất tinh xảo giá thật rẻ. Vậy các ngài muốn sắm đồ gỗ ở Hội chợ Hanoi năm nay chớ nên bỏ qua mà chớ lại xem những gian hàng ấy.

Khăn san, quần trắng, áo màu,
Cố Thoa ra phết con người thời nay!!
Trước gương chỉ xuống ngày ngâm vuốt
Điểm trang cho trái-trái hơn người.
Có khi thong thả ngồi chơi,
Chị em bàn tán những lời nhỏ to.
Khinh cỡ họ trần rỏ, mặt gầy,
Chê chị kia mình đây, người thỏ.
Càng nhau dắc chỉ cười ồ,
Coi ai cũng chẳng ra trò trống chi!

Tinh cỡ lại ham mê tiêu-thuýt,
Thường lắm hôm mái-miết quên ăn...
« Sánh mình với Mạnh-lệ quân,
« Thương chàng Hoàng-phủ mười phần gian nan...
« Lại tưởng lúc quá quan tài giá,
« Sốt Chửu quán làm tã giòng châu...
« Khen tài Kim-dịnh phép màu...
« Mừng duyên Tang đại khôn? cầu mà nên...
Tri cô đã nhiều phen vợ vắn,
Nên có thương thơ thần vào ra.
Ngắm mình như hạt mưa sa,
Biết đâu sừng đáng để mà trao thân?
Nhớ tới chuyện Ngọc-Chân thừa trước,
Phải kén cho rõ được anh-hào.
Từ ngày giá ngọc treo cao,
Mắt xanh ngáp nghề xiết bao nhiều người.
Nhưng có vắn chừ bai một mực,
Cho rằng chưa đáng một anh tài,
Đem ngày suy linh ngược xuôi...
Cái đời « tiêu thuyết » là đời vắn vớ!!
Nào ngờ nổi thời giờ như đuổi,
Tới ngày nay mỗi tuổi một giá
Sỏi gương có lại xót xa,
Vị chừng giá kén hóa ra ẽ chông...
Kìa những gái ngồi không bán rợn,
Đem báo chừng mà trọn người yêu.
Ước ao (!) dù hết mọi điều
Nhờ không như ý năm liều được chăng?
TÀO-THI

TAN THANH 145 HÀNG BẠC
ĐƯỜNG CHỮA VA ĐÁN
DỪ ĐỒ PHỤ TÙNG XE TAY..
KIỂU MỚI GIANG ĐẸP GIÁ RẺ

Tuyệt hết Bệnh lậu. Giang

Các ngài sau khi khỏi chứng bệnh lậu thì độc còn lại. Nước tiểu khi trong khi vàng. Tiểu vào cói cốc trông thấy lẫn vẩn đục, chừ đầu sợi chỉ gây gây như nũi, quí đầu thường ướt dính, thỉnh thoảng ra dãi tí mù. Hoặc sáng khi ngủ dậy, trước khi tiểu tiện thấy một chất trắng trắng như sữa đặc, ăn của độc hoặc làm việc gì quá độ bệnh lại phục phát, mà có người xương khớp thường thấy đau mỏi như thế đó là độc lậu chưa đi tệt hẳn, đi độc còn lại nên thường phát như vậy. Muốn trừ hết bệnh cần thì ta dùng ngay thứ thuốc kiên tinh tuyệt lậu (thuốc triết ngọc) giá 1p.50 một hộp. Nộp 2,3 hộp nặng 4,6 hộp là khỏi dứt. Vì thuốc kỳ diệu nhiều người dùng qua, nên đã biết lịch nghiệm của thuốc kiên tinh.

Còn người đang thời kỳ phát hành, đi dãi ít một, sưng dương thấy đau, nổi hạch, ra máu ra mủ: đó là thời kỳ bệnh đang phát. Như thế dùng ngay thứ thuốc chữa bệnh (Thuốc chữa đái g (lời kỳ phát) giá 0p.50 một hộp nặng 4,5 hộp nặng 6,7 hộp là khỏi ngay.

Mà người bệnh nhát ra thì tiểu tây h'p sót nổi hạch quí đầu lở loét mình mẩy, mẩn lịt mết u-oi xương đau nhức h'p thoái g' thảy bắp g'ặt g'ặt. Như thế dùng ngay 4,5 thuốc Giang giá 0p 70 1 lọ là khỏi ngay.

Những thuốc đã kể ra đây đều không công phạt không hại sinh cơ: Hiện đã nhiều người uống khỏi, và đã nhậ được nhiều giấy chứng c.1 của các người uống khỏi gửi về cảm ơn. Dùng nướ đáng các giấy chứng chỉ cũng lều các người cảm ơn để các đ'c g'á biết. Nhưng vì bệnh này là bệnh kín. Vậy xin miễn d'ng.

Bình-Hưng 89 Pavillons (phố Mã-Mây) Hanoi
giấy nói 548

NÊN HÚT THUỐC THOM

ANG LÊ
SWEET CAPORAL
HIỆU
\$ 0,15

COMPAGNIE COLONIE TABACS
Rue de la République 7 Hanoi

hồn bướm.. ..mơ tiên

của E. Khai Hưng

Tranh vẽ của Đông-Son

— Phải, tôi cũng nhận ra như vậy nhưng chú có biết quê quán chú ấy ở đâu không?

— Bẩm nghe đầu chú ấy ở Ninh-Bình, cha mẹ mất cả.

— Nhưng kia, sao chú không đi ăn cơm?

— Thưa ông, ở chùa chỉ ăn có hai bữa mà thôi, một bữa năm giờ sáng và một bữa đúng Ngọ.

— Thế không đói à?

— Khổ hạnh lâu ngày quen đi chứ, Chính phép nhà chùa, thì chỉ được dùng một bữa cơm chưa mà thôi.

— Nhưng tôi chắc đó chỉ là luật phép nhà chùa, đã để ai tuân thủ.

— Ấy những người không tu hành vẫn đều tưởng thế. Có người lại ngờ cho chúng tôi ăn thịt ăn cá nữa, nhưng chẳng bao giờ có thế. Nhất ở đây sư tổ tôi lại nghiêm giới lắm. Sai một tí là cu phạt ngay.

Ngọc phân thì đói, phần thì cơm chay lạ miệng nên ăn ngon lắm. Nghĩ bụng: « cứ bảo ở chùa ăn kham khổ, nhưng, đầu vàng cùng dưa, cà thì cũng chẳng kem gì thịt cá ». Tự nhiên ở trong trí Ngọc nảy ra cái ý tưởng muốn xa lánh chốn phồn hoa.

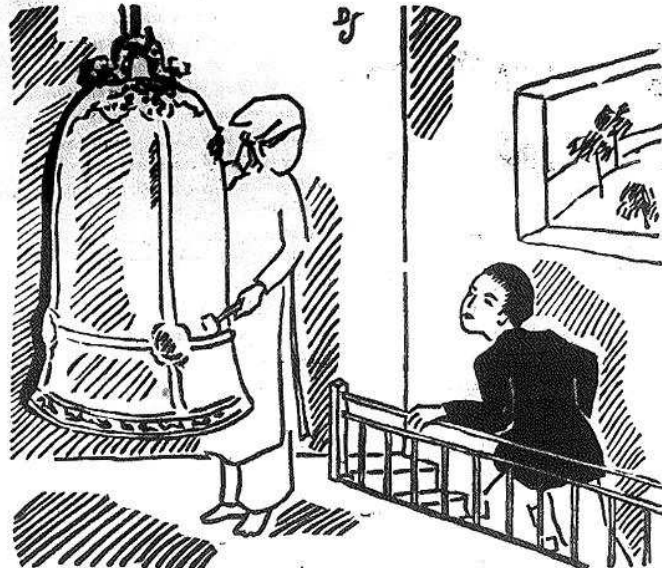
Ngoài sân ánh trăng chiếu lờ mờ, rang tường hoa lồng bóng xuống lối đi lát gạch, mấy cây đại kh. ng lá ẻo lả uốn thân trong vườn s. n um tươi: vạn vật có vẻ dịu dàng như nhuộm màu thuyền êm đêm tịch mịch...

Sáng hôm sau, Ngọc đương ngủ say bỗng tiếng chuông chùa inh ỏi đánh thức. Ngọc giật mình ngồi nhồm đ. y, mở choàng mắt, ngơ ngác không nhớ mình nằm ở đâu, thì thấy chú tiểu Mịch đã bụng lên thao nước đặt trên chiếc ghế đầu. Ngọc hỏi:

— Mấy giờ rồi chú?

— Thưa ông, vào khoảng cuối giờ dần, sang giờ Mão.

Ngọc nghe t. m t. m cười, s. ng s. nh bộ quần áo pyjama ra hiện rửa mặt. Trông ra vườn trước sân, các lá s. n hình hoá thì còn đọng giọt sương, l. ng la l. ng l. nh như hạt thủy soan. Gi. u. i chân d. i một dòng nước bạc thấp thoáng l. y. n. kh. u. c trong đ. i. m sương mù...

Mặc xong quần áo, Ngọc vội vàng lên chùa.

Trên bục gỗ, trái chiếc chiếu đ. u, sư cu ngồi tụng kinh, cặp mắt d. m đ. m nhìn thẳng vào quyển sách có chữ to đặt trên kỷ nhỏ gỗ mộc. Tay phải sư cu cầm gi. u. i gỗ m. o như để chấm câu, cứ đọc b. n chữ lại đánh một tiếng. Tay trái sư cu đặt lên trên quyển kinh, thỉnh thoảng lại rời

quyển sách nhắc chiếc gi. u. i gỗ một tiếng vào cái chuông con trông hình r. ng như cái lon xanh.

Sư cu có vẻ tôn nghiêm lắm. Bao nhiêu tâm trí bình như thu cả vào quyển kinh, không hề thấy cụ li. e mất ra chỗ khác. Các pho tượng ng. i trên b. e gạch như đương lắng tai nghe, có vẻ trầm tư mặc tưởng.

Tiếng kinh du dương, mùi trầm ng. a. ng. at, Ngọc tưởng - tượng như

Thấy Ngọc chú hơi đỏ má, mỉm cười ng. a. đ. u. ch. a. o.

Đ. i. l. ban mới gặp nhau b. n. qua nay đã như có chiều thân mật. Song chú vẫn chăm chú vào phạm sự: cứ đọc một câu lại đánh một tiếng chuông.. Những câu niệm ph. a. t. ấy gi. a. n. gi. a. n. g. a. t. b. o. t, khi câu niệm chỉ còn ít chữ thì hai tiếng chuông kế tiếp lại thêm gần nhau cho tới khi chú tiểu đỡ hồi.

Ngọc cố chờ đến nửa giờ cho chú tiểu đánh r. t. h. i chuông cuối cùng đặt võ xuống ván gác, rồi nghiêm trang hỏi rằng:

— Sao chú phải cầu kinh thế mới đánh được chuông?

Lan cười:

— Đánh chuông phải đọc thần chú chứ

— Thần chú! hay nhi?

— Nghĩa là mười câu niệm ph. a. t, ba hồi, một trăm h. m. ba tiếng.

— Vậy nhờ được cũng khó lắm nhi?

— Phải học thuộc lòng chứ.

— Những ba hồi, một h. m. ba tiếng! Thảo nào mỗi bây giờ mới rút hồi. Tiếng chuông thứ nhất của chú làm tôi thức giấc. Tôi tiếc quá, đương làm giờ cái chiêm bao.

— Thưa ông, chiêm bao lành hay dữ?

— Chiêm bao thú lắm! tôi thấy tôi đi với một người sư trẻ tuổi, chỉ vào trac tuổi chú mà thôi. Chúng tôi đi trên con đường quanh co ngo. a. t. ngo. e. o, ở giữa 2 trái đồi. Cây cối um t. m, ánh trăng chiếu sáng qua những khe lá, h. ng. i. n. x. u. o. ng. đ. a. t. n. h. u. g. a. m. n. h. u. như hoa. Một lúc chúng tôi đến một cảnh b. n. g. i. a. i. Gi. u. i. r. c. h. a. n. m. o. t. n. g. o. n. n. i. i, dòng nước chảy r. o. c. r. a. c. h. n. h. u. tiếng gõ mõ, trên cảnh chim b. t. v. e. o. n,

sống trong một thế giới khác, thế giới mộng ảo, thần tiên.. B. n. g. m. o. t. tiếng chuông, chàng rất minh ngo. a. n. h. Theo tiếng, chàng lần tới một cái b. c. t. o. đ. a. t. trên kỷ nhỏ gỗ mộc. Tay phải sư cu cầm gi. u. i gỗ m. o như để chấm câu, cứ đọc b. n. chữ lại đánh một tiếng. Tay trái sư cu đặt lên trên quyển kinh, thỉnh thoảng lại rời

THUỐC LẬU HỒNG - KHÊ

Là một môn thuốc ngoại khoa gia truyền ngoại trăm năm, lại nhờ được sự kinh nghiệm của chúng tôi trong mười năm nay, đặt phòng riêng truyền môn chữa về bệnh lậu về bệnh giang-mai nên phát minh ra được nhiều vị thuốc rất hay chế luyện thêm vào thành một phương thuốc rất hoàn toàn chỉ uống trong bốn tiếng đồng hồ là kiến hiệu ngay không bắt đi d. i. g. i. e. t. không vật vã nhọc mệt không hại sinh d. u. c, đàn bà có ch. u. a. c. a. y, uống được. Bệnh mới phải ra m. u, ra máu bu. o. t. t. u. c, hoặc bệnh đã lâu ch. u. a. không rút nước mỗi khi uống rượu thức đ. e. m. trong người nóng nảy lại thấy có m. u. và xem trong nước tiểu có v. a. n, uống thuốc này đều khỏi. ~~ít~~ m. o. c. Thuốc đã mau khô, lại không c. o. y. p. h. a. t, nên được anh em chị em đồng bào... dùng mỗi ngày thêm đ. o. ng, cả người Tây người Tàu cũng nhiều người uống thuốc này được khỏi r. u. t. m. o. c, công nhận rằng không thuốc nào hay bằng thuốc lậu Hồng-Khê. Giá 0p60 một đ. o. g. bệnh giang-mai tìm-la phải hạch lên so. a. i. n. g. r. e. t. l. o. e. t. quy đầu đau xương rất thịt r. u. c. đầu nổi m. e. đ. a. y, ra m. a. o. g. a. h. o. a. kh. e, phá l. o. kh. a. p. người, c. u. đ. i. n. h. thi. a. n. p. h. a. o. s. a. p. ngay đ. e. n. t. i. n. h. m. e. n. h. chỉ uống một đ. o. g. thuốc, là cả t. r. e. h. i. sinh trong 24 tiếng đồng hồ không phải kiêng nước không b. e. c. l. e. n. r. a. n. g. uống thuốc đi làm việc như thường không hại sinh d. u. c. Cũng 0p60 một đ. o. g. Xin mời quá bộ l. a. i. hoặc có thư về l. a. p. t. u. c. có thuốc gửi đ. e. n. l. a. n. nơi mua từ 6 đ. o. g. trở lên không phải chịu tiền cước.

€ Hồng Khê được - phòng

81 - Route de Ha'z' canh che H. m. Hanoi Téléphone 755

QUANG-MÝ
13, Rue de la Sole, Hanoi
Téléphone. 702
Bijouteries de luxe et tous tisus

B. n. h. i. e. u. m. o. i. về rất nhiều hàng mùa rét:
Hàng Tàu: cầm nhung Thượng-hải, g. a. m, v. o. c, nhiều đủ các m. u. i.
Hàng Tây: nhung, satin lam hoa g. a. m, satin đen nhiều t. a. y. ch. o. n. và th. e. n, và đủ các mặt hàng khác nữa.
B. n. h. i. e. u. l. a. i. có nhiều các ki. e. n. ở eau (parapluies cannes) đ. e. các ng. a. i. đ. o. ng. QUANG-MÝ
k. i. t. h. o. p. thời trang.
Hiệu con rồng vàng

hèn mình ai cười khanh khách. Tôi quay đầu lại, bạn tôi đã biến thành một trang giai nhân tuyệt thế... Ấy chính lúc đó, thì tiếng chuông của chùa làm tôi thức giấc.

Chú Lan cười gương bên lên : - Mộng寐 của ông đầu ngó, mình sợ nhĩ ?

- Là nhất là người con gái ấy lại là chú.

Chú tiểu hai má đỏ ửng. Chú cười sáng sặc như muốn giấu sự hổ thẹn, rồi đáp lại :

- Nam vô a-di đã phật ! kẻ đã quá quyết xuất gia tu hành thì trai cũng vậy, mà gái cũng vậy có khác chi. Vậy bây giờ giả đức Thích - giả có dùng phép mầu nhiệm mà bắt tiểu này hóa ra làm gái, cũng không có chi thay đổi cả, kia mà. Tôi còn nhớ một hôm sư tổ giảng sư tịch Phật, có giảng rằng : « Phật bình sinh đối với bọn đàn bà, con gái vẫn có bụng nghi ngờ, cho rằng bọn họ không những không đủ tư cách mà tu hành được trọn-ven mà lại thường làm ngăn trở sự tu-hành của những kẻ thành tâm mộ đạo. Cho nên ngài thường giẫy các môn đồ đối đãi với đàn bà con gái rất nên cẩn thận, phải xa lánh họ và ra công ngăn ngừa cho khỏi mắc vào lưới dục tình »

Sư Tổ lại theo gương phật mà giẫy chúng tôi rằng : « đối với đàn bà con gái phải coi họ như mẹ mình, nếu họ hơn tuổi hay bằng tuổi mình và nếu họ kém tuổi mình thì nên coi họ như em ruột mình : vậy lúc nào cũng phải yên tâm yên trí như thế mới mong tránh được sự cạm gài.

« Tôi đã hết sức luyện tâm trí tôi được như lời sư tổ giảng, nên tôi coi đờn ông hay đờn bà không khác nhau chút nào nữa, và vì phông bây giờ tôi hóa ra con gái, tôi cũng không biết tôi là trai hay là gái, chỉ nhớ rằng một người xuất gia tu hành mà thôi »

Ngọc vấn ngờ Lan là gái, nên đặt ra câu chuyện chiêm bao để dò la ý tứ, nay Lan kể cho nghe câu chuyện tuy cổ làm cho tự nhiên, mà Ngọc lại càng ngờ lắm. Chẳng vừa cười vừa bảo chú tiểu :

- Chú cứ giốc lòng cầu nguyện được cái nam vi nữ đi, đức Thích giả sẽ chuẩn y cho sự ước vọng của chú thành thực sự đấy.

Hôn bướm... mơ tiên

Lan có ráng ngẫm nghĩ rồi đột nhiên hỏi Ngọc :

- Đời này có thể có bậc quan-âm Thị-Kính không nhĩ ?

- Thị-Kính là ai thế chú ?

- Vậy ra về đạo phật ông kém cõi lắm nhĩ? Thế mà muốn đi tu, sao được.

Bà Thị-Kính tức là Quan-âm, là một người Triều-tiên cải dạng nam trang để xuất gia đầu phật... chắc nay trong đám phụ-nữ chả ai có gan giếm cái dạng như thế.

Ngọc ngăn người ra, nghĩ vợ nghĩ vẫn có ý buồn rầu... quay lại thì Lan đã bước xuống bậc thang.

- Chú xuống đấy a ?

Hôm ấy Ngọc thủng thủng đi bách bộ ở dưới rừng thông, hai tay chấp sau lưng, trông càng có vẻ tu lư...

- Là hẹn cho la mười hôm nữa là cùng, phải tìm ra sự bí mật này.

Lúc ấy có tiếng ai gọi :

- Thầy phán !

Ngọc quay đầu lại. Một bà cụ cắp

rõ chổi tưới đưng-rào bước đi tới.

- Bà cụ gọi tôi.

- Thầy có phải ở chùa Long-giang không ?

- Phải, cụ muốn hỏi điều gì ? Hay cụ muốn bán chè chăng ?

- Tôi nhờ thầy bảo giùm chú Lan

đừng lên vốn đưng nhà tôi nữa mà có

ngày quê căng.

- Vàng, tôi xuống thấp hương.

Ngọc nấn ná ở chùa Long-Giang đã mười hôm, tinh thần mệt mỏi với chú tiểu Lan một ngày một thêm khảng khải, đến nỗi cả chùa từ sư cụ cho đến ông thiện, bà hộ, đều biết rằng hai người là một cặp tri-ký trên đời...

Từ hôm nói chuyện với chú tiểu ở trên gác chuông, mỗi hoài nghĩ của Ngọc càng tăng tiến. Luôn luôn trong trí lúc nào cũng nhắc tới câu hỏi :

- Con gái hay con trai.

Hỏi rồi lại tự trả lời :

- Chả có lẽ là con gái ! Những lời bàn về đạo phật của chú có ý khinh bỉ cảnh phụ-nữ... Nhưng ta cũng ngốc tẹt ! Phải nếu hẳn là con gái thì hẳn càng cần phải làm thế để giấu ta chứ... Đích rồi! chính hẳn là con gái !

- Sao vậy cụ ?

- Ai lại đã tu hành còn ghẹo gú...

- Cụ nhầm đấy ! Chẳng khi nào chú Lan lại bậy thế

- Chả khi nào ! Con cháu nhà tôi từ ngày nó gặp chú ấy nó sinh ốm, sinh đau, mất ăn, mất ngủ.

- Thế thì lối ở cháu cụ, chứ ở đâu chú Lan, đừng ngờ cho người ta tội nghiệp cụ a.

- Nếu nhìn nó chú ấy không cười cợt nhĩ nhảnh thì đâu nên nỗi.

- Được, cụ để rồi tôi bảo chú ấy cho

- Cảm ơn thầy.

Ngọc mỉm cười, nghĩ thầm :

- Là nhĩ, có lẽ hẳn là con trai thực ư? Mà sao hẳn lại không phải là trai?... Có lẽ tri ta tiềm nhiệm tiểu thuyết quá, nghĩ quân mất rồi!

Ngọc đương ngẫm nghĩ vừa đi vừa

đi vừa nhìn xuống đất bỗng nghe có tiếng sột soạt ở trong vườn chè bên con đường hẻm. Kiếng chân nhìn qua hàng rào thì thấy chú Mộc đương buộc bó cành khô. Ngọc chào :

- Kia chú tiểu !

Rồi chú tiểu chưa kịp đáp lại, chàng đã lấy tay rẽ một lối bước vào trong vườn :

- Chú đã nhặt đủ hai ôm rồi a ?

Đưa lát tôi bỏ giúp cho một bó.

- Thời ông để mặc tôi, không bận

áo.

Ngọc ngẫm chú Mộc tự chân đến đây, tùm tùm cười. Chú Mộc ngược mắt thấy chàng cười chẳng hiểu chi cũng cười, có biết đâu rằng Ngọc được so sánh chú với chú Lan, một người thì quê mùa cục cựa, một người thì trắng trẻo sinh sần.

- Sao tên chú ấy lại là Lan nhĩ ?

Như tên con gái !

- Lan là tên cụ đặt cho đấy. Tên chú ấy chính là Thận kia.

- Sao cụ lại đổi tên cho chú ấy thế nhĩ? Tên Thận cũng hay chứ :

- Vì ai mới đi tu hành cũng phải bỏ tên cũ, rồi sư tổ đặt cho một tên mới chọn trong các giống hoa chẳng hạn, hoa Lan, hoa Qui, hoa Hồng.

Ngọc nghĩ thầm :

- Ra là làm to, ta cứ tưởng Lan

là tên con gái, té ra chỉ là một tên

của sư cụ đặt cho!... Khen cho sư

cụ cũng khéo tìm được cái tên sừng

dáng...

Chú tiểu lại nói :

- Cụ đặt cho chú ấy cái tên Lan

là vì chú ấy tới chùa về đầu mùa

xuân.

Ngọc muốn gọi chuyện.

- Nghe đâu chú ấy không được

đứng đắn thì phải.

- Không ! Chú ấy đứng đắn lắm,

mộ đạo lắm.

Ngọc mỉm cười hỏi vẫn vơ :

- Chú ngủ cùng buổi với chú ấy

chứ ?

- Không, tôi vẫn ngủ ở nhà trai.

Còn chú ấy vì cụ tin yêu giao cho giữ

buồng kho, nên hôm nào cũng ngủ

trong buồng kho, cái then kỹ lưỡng

lắm. Nhiều hôm đêm khuya gọi lấy

thức gì rất là khó.

Một tia ngờ nảy trong trí Ngọc. Làm

gì mà cẩn thận quá thế ? Thôi, chắc

hẳn là con gái rồi.

(Còn nữa)

KỶ MỘT CHỮ

LÀ CÓ BÁO XEM

Người ở Thành-phố Hanoi muốn mua báo giải bạn xin đến các hiện sách lớn : Nam-ký, Thụy-ký, Quốc-hoa, Đông-tây,

Nhật-Nam, Tân-dân, Thu-lâm, Nam-long

Kỷ một chữ, trả tiền, lấy biên-lai

LÀ CÓ BÁO ĐƯA ĐẾN TẬN NHÀ

Nên mua năm ; Vì có nhiều số « Đặc biệt » 12 trang bán giá

cao, mà đối với người mua năm không tính thêm.

Ai không muốn mua năm mà muốn có báo đưa tận nhà cũng xin

lại mấy hiện sách kể trên, ký một chữ, sẽ có báo đưa lại nhà.

Lấy số nào trả tiền số ấy.

Ngân phiếu, bài vở, thơ từ xin gửi :

M. NGUYỄN TƯỜNG-TAM

26, Bd. Henri d'Orléans, HANOI

NHÀ THÌ NGHIỆM BỆNH LẬU GIANG

Đã phát-minh những thứ thuốc chữa về bệnh ấy. Hiệu thuốc LÊ-HUY PHÁCH làm thuốc đã lâu năm đặt phòng riêng để thí-nghiệm bệnh Lậu và Giang-Mai.

Hồi năm 1931 đã phát minh những thứ thuốc này để chữa về bệnh ấy. Lậu mới phải (état aigu) bất cứ máu, máu buốt, tức, chỉ đưng từ 4 đến 6 ve là khỏi hẳn, mỗi ve giá là 0p 50.

Lậu lâu năm (état chronique) thường sinh nước tiểu vàng đỏ, hay đục cùng 12 vắn-vắn, lúc đi tiểu thấy nóng, tứ chi mỏi mệt, yếu đuối, và còn sinh nhiều chứng khó chịu khác nữa. Như thế chỉ dùng 2 ve là triệt-trùng, giá mỗi ve 0p 60 và 1 hộp to Bồ-Ngũ Tạng-Trừ-Lâm 2p 00 (hộp nhỏ 1p 00) là khỏi hẳn. Thứ thuốc này ai dùng không khỏi sẽ giá lại tiền. Còn bệnh Giang-mai thì bất cứ nặng đến đâu, uống thuốc của bản hiệu cũng chóng khỏi hơn là bệnh lậu, ai ai đều biết.

Ai muốn hỏi điều gì, xin đính thro timbre 0p 05 để tiện việc trả lời. Ở xa xa thuốc gửi thư về sẽ gửi theo cách lịnh-hóa gao-ngân (C. R.)

Thư và mandat xin gửi cho :

M. LÊ-HUY PHÁCH, 12, route Sinh-Tử, Hanoi, Tonkin

Một đực cứt sắt

dự, đi đến đàn cò quạt rợp giờ, bắt tay các đại quan ngồi trên rạp trang hoa kết lọng, ngà ngọc đi của của các thân hào chức tọng. Rồi thì mỗi năm ngày hội Cát-Tết có giấy mời đi xem Đám-bình có ghế riêng ghế rạp ngồi vắt vẻo chờ chẳng bị chen ngổ ngàng ngồi vẹo hay đội xếp vật lộn làm mặt mũi như bị thương dân.

Nic thì nghĩ xem danh giá chi rón thua ông giờ con.

Ná Phú -- Thế thì danh giá thực nhưng tại còn ngại một điều

Tư Lợi -- Ngại gì nữa ?

Ná Phú -- Chẳng nói giỡn gì các ngài tới chủ nghĩa lơ kêm, nói một câu tiếng tây không nên thân nếu ra hì đồng các quan thân loại mình cứ dừ cạc-cạc, cần được cần chăng, thiên hạ họ cười chết.

Chủ bút -- Ra hội-dồng không nói được tiếng tây thì nói tiếng bồi. Tiếng bồi cũng không nói được thì giơ tay ra hiệu, miễn là bày tỏ được ý-kiến mình với quan trên thì thôi, cần gì. Chỉ cần thuộc lòng có hai tiếng "vầy vớ nớng."

Tư Lợi -- Vả lại các quan tây bây giờ tiếng ta lằng lằng cả. Dù không biết tiếng ta nhưng các ngài tinh ý, cái gì cứ nói đại khai là hiểu. Như có kẻ muốn nói (bọc trỏ nhà nước đầu bò mà nói là: « lèo lèo mẹ giông ló bố cu tít bốp », lại có người không biết con hổ tiếng tây là gì, cứ nói ba hoa: « lùy me sử toong, mằm sớt bốp, ba ve bốp, nưng giê bốp, lúy màng giê sử, mang giê moa, be măng giê cớ thể mà các quan tây cũng còn hiểu được kia mà...

Chủ bút -- Phải, lo gì cái nhỏ mọn ấy, cứ nói thật ra, đi hội-dồng có phải làm gì đần, gọi là có mặt đấy thôi. Năm xưa họ nói "truyền", có một cụ vè đem hóm trước đi hát xuất sớ, đến hội - đồng nghe điệu thuyết êm như ru, chỉ làm có một giấc ngủ, hội-dồng tan, mọi người về cả vớ con tuôm thiếp giấc nồng, ngày như còi ở sau có bác loong loong đi quét buồng lãnh thưng ấy mới sự tỉnh ra về.

Ná Phú -- Mấy ông ngồi cạnh cứ để yên cho ông à ?

Chủ bút -- Ho sơ mà.

Ná Phú -- Ấc nhỉ. Nhưng mà cụ cụ nghi ngờ đi cũng khi quá. Đòi ai lại đến chỗ hội đồng bàn việc nước tại ngủ kỹ thế. Về thăm tôi tuy bất tài thật, nhưng chẳng khi nào đến nỗi thế.

Tư Lợi -- Chính bực hơn người ở chỗ đó. Thế nào, nhất quyết ra ứng cử đi thôi chứ.

Ná Phú -- Tôi nghĩ cũng nên ra làm.

Tư Lợi -- Nên thì ra ứng cử đi, còn do dự gì nữa ? Ra đi, phải ra mà hình vục lấy lợi quyền của mình trước.

Ná Phú -- Chính tôi cũng có ý-kiến ấy. Trong trí tôi cũng đã sẵn có mấy việc tâm tức muốn xin với nhà nước đã lâu, mà chưa gặp dịp.

Tư Lợi -- Việc gì vậy ?

Ná Phú -- Là việc xin bãi cải nghi-định luận chế sự cầu thúc thân thể về công nợ. Các ngài tinh, tôi chỉ sống về nghề cho vay thế mà họ vay, rồi họ bừa, mình lại không có thể xin bỏ tù họ, thế thì nói vô phép ngài, chẳng chớ nào nói lại gì, nó giả sống phỗng làm gì. Có phải không thưa hai ngài ?

Chủ bút -- Phải lắm, phải lắm. Ngươi ra giữa hội đồng mà cứ hùng biện như thế thì yêu cầu việc gì mà không được. Tôi xem thế là ngài đủ tư cách ra làm nghị viên.

Tư Lợi -- Nếu có việc ấy thì bác lại càng phải ra ứng cử làm, không thì nghề cho vay sẽ suy đồi mất.

Ná Phú -- Từ gạo có cái nghi-định ấy, thì thiệt kể có hàng nghìn đấy hai ngài à

Tư Lợi -- Thế thì phải ra.

Ná Phú -- Tôi lại còn việc nữa: là việc xin lấp hồ Hoàn-kiểm, lấp hồ Trúc-bạ, lấp hồ Tây, lấp hồ Bưởi-màu, bao nhiêu hồ trong thành phố hay gần thành phố lấp đi thôi.

Tư Lợi -- Phải đấy...

Ná Phú -- Ngài thử nghĩ mà xem, để những cái hồ ấy có ích lợi gì đâu: mất về

sinh mà hai nhân mạng, vì mấy năm nay con gái bé của mẹ trãng, hay bơi có điều gì thất ý là ra đầm đầu x.ông hồ ngay. Phải lấp hồ đi để trẻ con tắm mát, lại được thêm đất làm nhà cho thuê, chẳng là nhất cử lưỡng tiện tam từ tiện à ?

Chủ bút -- Nhưng lấp hết hồ còn sông Cũ. Hay là xin lấp nốt quách.

Ná Phú -- Việc đó thì hơi khó. Nhưng việc lấp hồ thì có thể làm được.

Tư Lợi -- Hay đấy, bực mà xin được việc ấy thì không những lợi cho nhân quần, xã hội mà thôi, chính bực cũng có một lợi to là việc xe đất lấp hồ, nếu thuê được thì lại có bạc.

Ná Phú -- Bác nói trúng ý tôi lắm.

Tư Lợi -- Thế thì ra ứng cử đi, phải quả quyết mới được.

Ná Phú -- Tôi còn ghê một điều nữa

Tư Lợi -- Điều gì ?

Ná Phú -- Chỉ ghê những cảnh tranh cử họ quấy hỏi bực nhọc mình thì khó chịu lắm.

Tư Lợi -- Truyền. Mình chỉ họ, họ chất mình, có đi có lại mới trọi lòng nhau. Tha hồ cho họ nói, bất quá nhiều lần là trong nửa thưng là cũng.

Phàm chúng muốn làm to, phải biết nhìn nai.

Chủ bút -- Sự đó là thường, ngài đừng nên để ý.

Ra ứng cử nghị viên khác nào đi cao đầu.

Ná Phú -- Sao lại như vậy đầu được ?

Chủ bút -- Là vì cũng mất tiền, để cho người ta vò đầu, vạc mặt, đánh đá vào mặt phi nước vào mặt, thế rồi sau mới mặt mẽ sang sướng

Tư Lợi -- Tôi chịu ông chủ bút vì thế là đúng. Nhưng này bác sĩ, thế nào thì nói quyết một lời: có hay không ? bác phải biết ba bốn bọn nhờ chúng tôi lo liệu hộ nhưng tôi nghĩ sinh anh em mới đến người ngoài. Nếu bác không ra thì tôi lại phải giúp người.

Ná Phú -- Tôi vào biết hai ngài có bụng tử tế, nếu tôi trúng cử pheo này thì ơn ấy biết lấy gì đáp được.

Tư Lợi -- Ừ cứ giấy thế cho nặng tình. Tôi với bác: là chủ tâm giao đi lại với nhau còn nhiều. Chủ khi ni mi khi khác, này giờ có việc tôi giúp bác bao giờ tôi cần đến bác bác lại giúp tôi, chẳng qua là đàng lặn cả có gì mà ơn với huệ...

Ná Phú -- Bác với tôi đã, đầu nhưng còn ngài chủ bút.

Chủ bút -- Về phần riêng tôi, tôi cũng như ông Tư, không cần nói đến sự ơn huệ riêng, bao giờ ngài lên địa vị nhà đại biểu quốc dân, tôi sẽ lấy công tâm mà yêu cầu ngài một việc, nhưng đề bấy giờ sẽ hay.

Ná Phú -- Ngài có thể nói cho biết trước.

Chủ bút -- Tôi sẽ yêu cầu ngài bồi bổ cho nền quốc vào.

Ná Phú -- Rất sẵn lòng.

Chủ bút -- Đây thì những cơ quan ngôn luận.

Cho bút -- Hết hoan nghênh.

Chủ bút -- Nghĩa là bảo trợ cho tờ báo "Con Đĩa" vì tinh tế không hoang, chúng tôi muốn gọi có phần thêm để chính đốn lại tờ báo. Vào chi số độ nhất thiên hay ngũ bách thì chắc ngài có thể thừa giúp cho một cơ-quan ngôn-n luận rất chính đáng

Ná Phú -- (In một lát)

Tư Lợi -- Thế nào ?

Ná Phú -- Về phần tôi thì quả quyết lắm rồi. Nhưng việc ứng cử là việc quan hệ. Nghĩa là, giờ sinh ra thế việc gì cũng vậy, thuận vự thuận chiều tại bề Đông cũng cạn.

Qua muốn hỏi ý kiến nhà tôi đã, có thể nào tôi xin trả lời hai ngài.

Tư Lợi và Chủ bút -- (Bị thất vọng đứng gượng). Thời thế chúng tôi hãy xin vô phép đi đàng này có chút việc. Còn việc ứng cử tôi khuyên bác nên quả quyết đi. Thế bao bác trả lời chúng tôi.

Ná Phú -- Mai nhé.

Chào nhau

Hạ màn

Cũng hợp

- Mời quan vào chơi nhà em ?
- Không được, tôi còn bận đi hội đồng...
- Ngờ gì ! Trong này cũng đương hợp.

Hai cuốn sách mới in

1. NAM - NỮ BÍ - MẬT CHỈ - NAM

Nói về việc vệ sinh hôn-nhân của trai gái. Có hình vẽ các cơ-quan sinh-dục và các bài thuốc để chữa các bệnh; Lậu, Dương-một, bạch-thận, đờm-kính, bạch-dái, an-thai, đờng-thai, cần-tự v. v.

AI muốn cho sí-tình của vợ chồng được hòa-hảo, nói giống đồng đúc, thân-thể khỏe-mạnh, nên mua ngay sách này. Giá 2.30 ở xa thêm cước op20 (Lĩnh hĩa giao-ngân là op5) thơ và mandat đề: « Nhật-Nam Thư-quán Hanoi ».

2. -- Thương-mại kế-toán chỉ nam

Sách này làm sổ sách nhà buôn, hộ đợc. kỹ-ngệ, nhà làm ruộng, báo chí v. v. Thương-Mại kế-toán chỉ-nam là một cuốn sách do ông Lê-vũ-Thái tốt nghiệp trường Cao-đẳng Thương-mại, tham-tá Hòa-xa công-ti soạn ra bằng chữ quốc-ngữ rất công-phu, dễ chỉ dẫn một cách rõ ràng, dễ hiểu các sổ sách nhà doanh-nghiệp phải vào sổ, công việc trực số cuối năm, cách tính lỗ lãi và thực-hành theo phương-pháp giản tiện. Lời quốc-ngữ viết tắt. Cách tập đánh máy có in cả bản đồ, các thứ máy chữ để người không có máy tập đánh cũng đợc. v. v. Dù nhà buôn, hội buôn, nhà chế-tạo kỹ-ngệ, làm ruộng, các nhà làm báo, chỉ đều dùng hợp cả. Trong sách lại có thêm nhiều mục rất có ích như: Cách viết thơ từ trong việc thương-gia biên thơ, làm văn-tự giao-kéo... Cách giao-thiệp với nhà hàng, nhà bưu-điện, các nhà chuyên-môn vận-tải. Cách học tính nhanh máy đồng. . .

Thật là quyển sách Kế-toán đầy đủ và rất hợp thời. Cái thời-đại cạnh-tranh kịch-nghệt về kinh-tế về tiền-lai. Sách đã in rồi. Giấy rất tốt bìa cực đẹp chữ thật rõ. Giá 1p50. Mua buôn mua lẻ thơ và mandat đề cho nhà xuất-bản như vậy: Nhật-Nam Thư-quán Đợc-phòng 26 Hàng Bông Hanoi - Bắc-kỳ gửi cả mandat trước thì là 1p85 cả. Gửi lĩnh-hĩa Giao-ngân thời là 2p55. Mua ngay kéo hết.

Im. Moderne

62 phố hàng Bạc, Hanoi
Le gérant : Pham-Chân-Hung

Sang nhà mới nên bán hạ giá

Hiệu Tư Minh, bán các thứ đồng về điện, đã dọn sang số nhà 18, phố hàng quạt, trước cửa Cinema Tonkinois. Đồ hàng đã bắt đầu bán hạ giá.

Thuốc-lào Đông-A

Gửi như thuốc lá
Hút ngon, lâu hết.
Bỏ túi rất tiện.

AI muốn mua buôn
gửi thư hỏi Trần-Hiệt
Ninh-tích-Như-Giang.

VUI CƯỜI.

CUỘC THI TRUYỆN « VUI CƯỜI »

Bắt đầu từ số này bản báo mở một cuộc « thi cười » Trong mỗi số, sẽ đăng lên độ bốn, năm bài mà bản báo xét ra là hay nhất

Hết bốn kỳ sẽ có hai giải thưởng: Giải nhất một năm báo. Giải nhì nửa năm báo để thưởng hai bài hay nhất trong bốn kỳ báo ấy.

Mỗi bài không đợc quá ba mươi giòng.

Xin đề chỗ ở cho rõ ràng, để tiện việc gửi báo biểu.

CUỘC THI TRANH KHÔI HẢI

Mỗi số báo sẽ có đăng vài bức tranh hay nhất.

Hết bốn kỳ sẽ có hai giải thưởng: Giải nhất một năm báo.

Giải nhì nửa năm báo.

Tranh vẽ chiều giải 13 phân, chiều cao 10 phân để lời chú thích hay không cũng đợc, miễn buồn cười thì thôi.

Có một vạch

Ông Nghị vẽ say khướt, bà vợ riệu mắt:

- Lại rượu rồi.
- Rượu đâu, người ta vừa đi bầu

Nghị-trưởng.

Bà Nghị sẵn cục phấn vạch một đường thẳng ở dưới đất, rồi hỏi chồng:

- Nếu cậu thực không uống rượu thì cịn đi trên cái vạch này không chênh-choáng ra ngoài.

- Khó gì.
Ông Nghị sắp đi, lại dừng lại lưỡng lự, hỏi vợ:

- Trong hai vạch này, vợ bảo tôi đi trên vạch nào đây?

Giờ học
Em thử thi dụ một giống vật nuôi trong nhà xem nào?

- Thưa có, con chó,
- Phải, thế một con khác?
- U, u... con chó khác.

Thầy giảng học triết lý

Các con ơi, người ta chỉ là cái bụi mà thôi.

- Thưa thầy, thế tày đen là bụi than có phải không?

Pô phi đạn

Hai ông nghị đi săn từ sáng đã phi lăm đạn, gặp một con quạ, một ông chĩa súng giơ lên bắn.

- Ô hay, sao bắn quạ? Anh mà cũng tin nhầm ư?

- Không, nhưng sao năm mới nó đã đen.

Nhăng trí

Ông huyện T. H. người đã lần thên lại hay nhăng trí. Một hôm đi chơi trong trại gặp một người, người ấy cúi chào:

Ông huyện đứng lại hỏi:

- Có phải anh là cháu Lý-Bạn không?

- Bẩm không, chính còn đây là Lý-Bạn.

Thế rồi ông huyện lăm lăm:

- À ra chính anh là Lý-Bạn! Thảo nào trông anh giống Lý-Bạn lạ!

Báo « knhất khúc » tổ chức một cuộc diễn kịch để lấy tiền giúp dân núi Ba. Vì bị nước lụt.

Xong công việc, Hội-đồng tổ chức họp lại tích số chi thu rất minh-bạch, khoản gì cũng có giấy biên lại cẩn thận:

Tiền thu:	
Bản vé vào cửa	395p,00
Bản chương trình	20p,00
Lấy quảng cáo vào chương trình	45,00
Các nhà hảo tâm cúng	4,00
Tiền trình do các khán quan ném lên sân khấu	0,05
Cộng	465p,30
Tiền tiêu:	
Thù tiếp các tài tử	60p.
Thưởng các tài tử diễn khéo	80p.
Thư ba vai đào	150p.
Cổ động	40p.
Nước giải khát cho ba cô đào	15p.
Phi tổn đi lại mời ba cô đào ở Khâm-Thiền	15p.
Tiền mua áo cho ba cô đào	50p.
Tiền riêng cho ba cô đào	70p.30
Cộng	480p.30
Lỗ mất . . .	15p 00

KHOA HỌC

HỘI-ĐỒNG CHUỘT

Tôi xin nói trước rằng hội đồng này không phải là hội đồng chuột của cụ La Tôn Tane, mà là một hội đồng do các nhà bác-sĩ họp lại để bàn về loài chuột: chuột cống hay chuột đồng, chuột chù hay chuột nhắt, để đã là chuột thì đều đợc cái bàn bành các ngài bác-đến.

Kỳ họp vừa rồi tìm về phương pháp khu trừ loài chuột ăn hại. Đồng ruộng xử ta bị loài này tàn phá lắm khi rất thảm.

Cái bại độ là cái hại chung, vì chuột lan ra khắp cả quả đất rất trông. Thị dụ ở Saigon có dịch bạch, một con chuột mang trên mình nhiều vi trùng dịch, đem lên leo giầy, lên chiếc tàu vào đó, ung dung ở trên tàu ăn cho béo, rồi một tháng sau khi tàu tới bến Marseille, đem đến chuột ta lại lên leo xuống giầy, mang theo một « hòm vi trùng » khi gặp đồng loại, chia phát mỗi anh một ít của quý, thế là bệnh dịch bạch lại biến ra ở Marseille. Chuột có hại như vậy, không giết để làm gì? Ta thử lắng nghe các nhà học rộng bản nhừng cách chi?

Một người nói: chỉ có cách đem chôn hẳn in với a-xít rồi để ngay trước hố chuột. Chuột vào dẫm phải, sung chún không đi đợc nữa. Các con khác phải nuôi nấng trong nom: thế là cả đoàn bỏ cái hố tật bệnh ấy mà đi.

Một ngài nữa nghĩ ý: « các ngài ch, việc bầy lấy một con sống dốt dưới rồi thả đi. Thế là cả lũ chuột tưởng sắp chún nhá, phải rợn đi ngay. Các ngài chẳng thấy bề chún « nhà thì ra mặt chuột đợc ư? Bất cứ là nhà hay lâu bè, hề chún là thấy bọn chuột đào lâu trước nhất ».

Tiểu rằng bác-sĩ không nói trong bao lâu chuột mới kéo quân đi cho; thấy bọn sém đuối, lỗ lủ chuột lãnh tự bảo nhau rằng: « chún đuối chứ chẳng chún nhà » thì sao?

Trong khi đợi các ngài giải quyết về vấn đề đó, chúng tôi xin phép cứ dùng bầy và nhân ngôn.

Các ông trong hội đồng tổ chức nhieu nhau, ngờ ngặc.

Một ông bàn:

Phải đòi dân bị lụt trả lại 15p.00 cho hội đồng tổ chức.

Ông chủ báo khảng khái đứng lên: - Thời đề nhà báo chịu thiệt vậy. 15p 00 ấy xin đề cùng vào việc nghĩa.

Xin chú ý !... Xin chú ý !

Hoàng hậu bảo sản cao

Thuốc cao này chủ phòng bị cho đàn bà sau khi mới đẻ khỏi sinh các chứng nguy-hiểm, vì nó khử của huyết sinh lửa huyết rất (khô khan), và cũng như các bài phương hán thế thấy không cảm nhận đợc, người nào có chứng cơ chứng của đàn bà cay nóng, đợc, rớt bơ chái cũ. mà cũng đợc đợc chứng thực, phạm đàn bà sau khi sinh sản uống cao Bảo-Sản này cần là chứng Nguy-Y Hãn-nhân-Lưu Hãn cho Hoàng-Hậu uống, mà ông Đặng-Nghị chủ nhà thuốc Vệ-mạnh-Đường đã làm đàn thấy hiệu nghiệm. Cách dùng chỉ rõ trong thơ. Giá mỗi chai 3p50.

CÓ BÁN TẠI: MINH GIANG TRƯ QUÁN ĐỢC PHÒNG

LÊ TẤT GIANG chủ nhơn

Phan-Thiết. - 2, Rue Đông-Khánh (ANNAM)

THƯƠNG KHÁNH Y-QUẦN Grande pharmacie sino-Annamite

Những thuốc gia-truyền đã nổi tiếng trong 70 năm nay

Thuốc tây. - Dùng thuốc này mà tây, không phải kiêng cơm, uống vào không đau bụng, người không nhọc mệt, ai dùng qua rồi cũng chứng nhân như thế. Giá bán nhất định 5 xu một liều, mua buôn tính giá riêng.

Thuốc đau mắt. - Thuốc này là một phương thuốc gia-truyền có đã ba đời nay, da đau nặng nề, hoặc màng mọng lâu năm, dùng thuốc này chỉ trong giây phút, tra vào mắt thấy quang ngay, người nhơn trẻ con đều dùng đợc cả. Giá bán nhất định một hào một lọ, mua buôn tính giá riêng.

Nước hoa nguyên chất. - rất thơm, bán cực rẻ. Giá 2 hào một lọ.

Thuốc ho. - Đã ho lâu, mới ho, ho gió, ho đờm ra như rũi gà, ho ra huyết, ngày ho đêm ho, người hơi ngày ngáy sốt nóng, người lớn hay trẻ con mà phải xin đến ngay THƯƠNG - KHÁNH Y - QUẦN 174 phố Huế, Hanoi

Thương Khánh Y-quần 172 Route Hué, Hanoi

Bắt đầu quan Thông Sự to nối voi mừng rằng trước khi lnh trọng trách ở Bắc-kỳ đã hai lần lấy tư cách Thanh tra thuộc-địa qua khắp xứ Đông-Pháp, đã hiểu tinh dân, đã biết dân anam đáng yêu mến lắm, rất chăm chỉ chịu khổ.

Sau nữa ngài có thể tin cậy ở lịch duyệt của các ông dân biểu, nếu đôi bên hiểu lẫn nhau thì có thể đồng lao cộng tác được.

Rồi ngài phân trần công cuộc của chính phủ, nói rõ về những việc đã làm và những việc đương làm.

1) Tình hình chính trị được yên ổn. - Tuy sự « mơ tưởng khốc hại » còn phảng phất trong tâm trí một đôi người, nhưng toàn thể dân chúng đã biết tinh ngộ.

Quan Thông-sứ trước vì muốn giữ trật tự và bắt buộc dĩ phải dùng đến mánh lưc, song chẳng qua vì sự ích chung mà phải làm, để dân Bắc-kỳ được hưởng cái hạnh phúc vô ngần là sự hòa-bình và sự tự do. Giá sử mà sau này làm sự thì ngài cũng phải sử trí như thế.

Ngài khuyên các ông dân biểu, trước khi cao thiệp vào việc chính trị thì trước hết phải đào luyện lấy chất người đã, các ông dân biểu phải có cái đặc tính hiền lễ phải, bỏ lòng tư lợi.

11) Chính sách đối với nông dân. - Sự Bắc-kỳ chuyên về nông nghiệp, nên chính phủ hằng đề tâm đến luôn, vì mấy năm nay giá gạo sụt, nên cần phải đem những phương pháp mau chóng thi hành :

- 1) Việc dẫn thủy nhập điền để mùa màng được chắc chắn.
2) Việc giữ đê để khỏi bị ngập lụt.
3) Lập các quỹ cấp vốn cây cấy và đặt quỹ trừ súc.
4) Việc làm cho dân được sung sướng hơn, như mở mang y tế, đường xá, dẫn điện về các vùng quê, định luật lao động, phổ thông nền học.
5) Làm cho việc buôn bán giao dịch được dễ dàng.

I việc dẫn thủy - Đã khai mương dẫn nước vào ruộng ở Kép trước được hơn 20.000 mẫu ta, ở Vĩnh Yên được gần 45.000 mẫu ta ở sông cầu được 100.000 mẫu và ở Sơn-tây được 25.000 mẫu ta.

Tiền phí tổn cộng là 5 triệu bạc, trích ngân sách Đông-pháp và quỹ công thái nước Pháp đã giúp ít nhiều, nếu độc lực sự Bắc-kỳ thì không tài nào mở mang như thế được

Những việc dẫn thủy trú tính : Về khu Thái-bình đã đào xong các mương nước ở phía nam sông Trà-lý, nhờ có nhân dân giúp sức vào, thật đáng nên khen và nên cảm ơn lắm. Chỉ còn làm hai cái cống tiêu nước, chừng cuối năm 1933 thì hoàn thành.

Về bài diễn thuyết của quan Thông-sứ Pagès khai mạc hội-dồng thường niên dân-biểu

Về khu từ sông Luộc đến sông Thái-bình thì đã thảo-thương-trình, đợi bên bộ duyệt-y.

Đã đắp ở hai chi sông Luộc nên năm nay thoát được một trận lụt.

Về khu Kê-sật Hương-yên, nhờ dẫn thủy mà cấy thêm được 150.000 mẫu ta.

Chi phí hết 6 triệu bạc, những số thu hoạch hàng năm thêm được 3 triệu rưỡi.

Về khu Hà-dông Phủ-ly những chỗ đất rìa, đất lũng diện tích độ 150.000 mẫu ta, chỉ tiêu hết độ 6 triệu. Trong số ấy thì 3 triệu về việc xây đắp ở sông Đáy và sông Nam-dịnh.

Việc thuế máng nước. - Chính phủ đương trú tính đặt thuế máng nước, bắt những người được hưởng lợi về máng nước phải chịu để bù lại một phần vốn Chính-phủ đã bỏ ra làm lợi cho dân. Ngài sẽ cho điều tra kỹ càng để khi đánh thuế thì thuế ấy xứng với lợi.

Về việc này, nghe dân mấy ông nghị tỉnh Vĩnh-yên định yêu cầu Chính-phủ hãy hoãn đánh thuế vì kinh-tế khủng-hoảng.

2 việc trị thủy. - Về chiều sông Hồng-Hà đã đắp các ngả đê về mạn Hà-dông, Hà-nam, Nam-dịnh, Phúc-yên, Hưng-yên và chiếm sông Thái-bình thì đắp cả ngả đê về mạn Bắc-ninh và Hải-dương. Về hữu ngạn sông Thái-bình đã đắp mười một cây số đê Tân-Trúc để ngăn nước vào khu Lang-Tài và Gia-bình vì hai huyện này hàng năm cứ bị nước ngập lụt, suốt từ tháng năm đến tháng một tây.

Việc đắp đê kể trên này phí tổn hết 1 triệu 300 nghìn đồng trích ở ngân sách ra.

3 đặt quỹ trừ súc. - Nông-nghiệp ngân-hàng. Vì e dân quê vay tiền chịu nặng lãi có khi đến hai mươi hoặc ba mươi phần nên các nông-phổ ngân-hàng đều lực tục thiết lập ở Bắc-kỳ. Các ngân-hàng ấy trong năm 1929-1930 xem ra ích lợi lắm. Chẳng may gặp nạn kinh-tế nên kết quả chưa được như nguyện. Số tiền vốn lưu hành là một triệu ba trăm hai mươi tám nghìn đồng mà số tiền vay chưa trả tính ra còn tới 446 nghìn đồng. Vì vậy nên ấn-dịnh những lệ sau này :

- a) không được xá cho những người mắc nợ những số tiền lớn thiếu.
b) Các viên quản lý nhà băng, trước khi cho vay tiền, phải đợi lệnh quan Công sứ có thuận hay không.
c) Số tiền chung tình cho từng người vay trong năm 1932 là 35p00.

Ngài lại nói rằng thóc gạo Bắc-kỳ không thể cạnh tranh với thóc gạo ngoại quốc hay thóc gạo Nam-kỳ được vì đất kiệt hết cả mùa nên số thóc thu được trong một mẫu lại bị kém mãi đi. Việc cần nhất là phải khảo cứu ngay cái vấn đề bón ruộng, ngài sẽ bàn với Túc-mễ-cục và các nhà nhập cảng trú tính thế nào cho dân quê nghèo cũng có thể mua chất bón ruộng được rẻ tiền và được túc-mễ cục đã xét trước rồi.

4 Việc trấn chỉnh cách sinh hoạt về đường vật chất và linh thần cho nhân dân. - Việc y tế, cái kết quả thứ nhất là việc bảo hộ cho hải nhi, giảm bớt sự chết chóc mà làm cho những miền khí hậu độc hóa ra lành. Sẽ chú ý đến việc mở mang các nhà thương trị-bệnh ở các nơi hẻo lánh, sẽ lập nhiều hộ sinh, nhiều nhà phát thuốc, khiến cho nơi hang cùng ngõ hẻm cũng được hưởng cái ơn tế độ về y tế.

Về việc học, vì ngân sách không dồi-dào nên nhà nước không thể mở thêm trường được, nên sẽ hô hào các xã thôn góp sức vào và sẽ khuyến khích cho các trường tư-thực một ngày một mở thêm nhiều.

Về việc đường xá sẽ làm song con đường từ Hải-phong đến Nam-dịnh và Sơn-la đi Lai-châu.

Về việc truyền điện đi các chốn hương thôn, chính phủ bảo hộ đã ký với công ty điện khí Đông-pháp một bản hợp đồng; theo bản đồng ấy thì các trường điện sẽ khởi hành như sau này :

- 1932 Hanoi-Bắc-ninh-Bắc-giang.
1933 Hanoi - Nam-dịnh - Hưng-yên, Thái-bình.
1934 -1935 Hanoi-Phong
1935 Phúc-yên-Vĩnh-yên.
1936 Tam-đảo, Việt-tri, Phú-thọ, Thái-nguyên, Ninh-bình, Phủ-ly.

Ngài sẽ chú ý đến việc bảo hộ nhân công và về vấn đề thất nghiệp, ngài sẽ trú tính đến việc di-dân lên miền Trung-du Bắc-kỳ, vì có rằng dưới Trung châu hơn 7 triệu người chen chúc, mỗi một cây số vuông có tới 500 người ở, sinh kế thực là khó khăn mà ở miền Trung-du thì đất rộng, người thưa.

III Tình hình tài chính và ngân sách. - Năm 1931, tuy kinh tế khủng hoảng mà việc thuế khóa vẫn được như ý sở cầu nhân dân nộp thuế đều được chu tất cả.

Ngài sẽ giảm thuế để phòng sự quân bách gái giảng này, năm tới đây sẽ giảm ngay một số tiền là một trăm mười một nghìn năm trăm đồng và sẽ giảm thuế cho hai mươi bảy ngàn sách hàng tinh

một số tiền ước 10 vạn đồng. Ngài sẽ cải lương cách thu thuế và thế lệ đánh thuế sau này :

Về việc rượu, thế lệ mới đến juillet 1933 thì sẽ thi hành. Các tư gia muốn mở lò rượu nấu rượu thì phải xin phép Quan Giám đốc Thương chánh mà phải theo đúng thế lệ, việc bán rượu thì các nhà buôn cất và các ty rượu nhỏ đừng bán, người chủ rượu phải đóng thuế, còn cách tổ chức công việc nấu rượu thì được tự do, đơn chai, dán hiệu, đặt giá, bán thế nào tùy ý. Đó là thế lệ hiện thi hành ở nước Pháp và ở Nam kỳ, ở khắp các nước vùng mình. Không nên tưởng nhầm rằng chỉ có dân Anam là phải đóng thuế rượu. Ai nấu rượu lậu sẽ trái nghĩa vụ làm dân, làm ngăn trở sự tiến bộ của sự sỏ mnh. Thuế rượu hiện giờ chưa được hoàn thiện và còn có thể cải lương được.

Rồi ngài kết luận bằng một câu của ông Jules Ferry :

« Chính phủ Pháp bao giờ cũng chỉ lo việc bảo hộ những quyền lợi đã có, lo việc quản trị tài sản di truyền và giữ gìn cho trứ kim, cho điều thiện, cho công lý ».

Nguyễn-dông-Son

Một bức thư của bạn đồng nghiệp trong Nam

Saigon le 2 Novembre 1932

Thưa ngài.

Từ hôm qui báo ra hàng tuần (tờ nay, ngài có gửi đôi câu hỏi báo, chúng tôi rất cảm thình tình

Chúng tôi rất tiếc vì phấp luật mà không thể gửi đôi lại cùng qui báo được, xin ngài biết cho. Số Phụ-Nữ kỳ này chúng tôi có cử động cho qui báo, đó là việc chúng tôi làm theo lương tâm, thấy trong nước có một tờ báo có về khả-quan như thế thì cử động, khen tặng, chẳng đợi tới ngài phải nhắc.

Ít hàng kinh thâm ngài cùng qui vị trong tòa báo được vạn an và chúc cho qui báo thành đạt.

Kính thư NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN Phụ-Nữ Tân-Văn

Một tờ báo đáng đọc

Ấy là tờ báo « Phong-Hoa tuần báo » của ông Nguyễn-tượng-Tam ở đại 15 Henri d'Orléans số 25 Hanoi.

báo Phong-Hoa in theo kiểu nhật báo thường, có 8 trang (1) có nhiều bài hay vui : có rất nhiều hình vẽ vừa khéo, vừa có ý nghĩa hay và cách xếp đặt không khác gì những tờ tuần báo lớn ở Paris như : Gringoire, Gantide

Chúng tôi rất vui lòng giới thiệu tờ Phong-Hoa với các bạn đọc giả, lại chúng tôi cũng dám hứa rằng sẽ hay kêu trọn thế nào khi đọc tờ Phong-Hoa cũng đến vừa lòng mãn ý hết thảy.

(1) Lúc Phong-hoa chưa ra 16 trang

Bắt đầu khai giảng từ Novembre 1932

Cours de

- 1. Littérature française (programme baccalauréat) tous les jours de 19h à 21h
2. Français Mathématiques
3. Littérature Annamite tous les samedis de 20h à 22h

Ai muốn

- a) học thêm đề thi Diplôme và Baccalauréat cho chắc phần chứng tuven ;
b) chỉ có thi giờ học « Lớp tối » để thi bằng tú tài ;
c) học làm văn, thơ quốc-văn
d) học thêm Hán - văn để hiểu thấu quốc-văn ;
e) giải trí tiêu sấu ngoài những giờ làm việc c c sỏ, thì tới đến trường Hồng-Bang mà nghe mấy ông Cử-nhân Khoa văn-chương khoa to-in-pháp và nhà Thi-sĩ Nguyễn-khắc-Hiếu diễn giảng.

Ai hỏi thế lệ

LYCÉE LIBRE HONG-BANG

68, 70 Rue Jules Ferry - 12, 14 Avenue de la Cathédrale 39 Rue Lamblot - Hanoi

Bảo-Bình-An được phòng
CHAN-SEUK - YU chủ nhân
 số nhà 35 hàng Ngang Hanoi
 giấy mới số 550

Năm người ở số nhà 35 hàng Ngang, nay đơn lai sang trước cửa chúng phố số 35 nhà 35 Hanoi.
 Trong hiệu có Chou Seuk Yu tiểu sinh xem mạch không lấy tiền.
 Tiền sinh hiện đã chữa nhiều cho các quan Tây Nam, có nhiều chứng chỉ tốt. Xin mời chư vị lại xem sự thật, mới biết là hay.

Bản được phòng lại có các hàng cao đơn hoàn tán và các thứ sấm thật tốt.
 Thuốc bảo chế tốt, giá lại rẻ xin nhận kỹ giấu phát bà kẻo lầm.

Bảo-Bình-An

Thực vậy! Thực vậy!
Không giám khoe tài

Món thuốc trị chứng đau gia giã của Quảng - Đức - Sinh được phòng chúng tôi, gio y-sĩ quan Ngọc-Sơn nghiên cứu rất tinh vi, đã chữa giúp lắm bệnh nhân, có chứng ấy thực rất thần diệu.

Mới đây Mme Trương-đức-Hữu chủ nhà hát Phúc-Thắng và M. An-Phú số 4 hàng Bồ Hanoi, cũng có chứng đau gia-giã, có lấy thuốc của bản đường điều được khỏi cả.

Bản đường xem mạch, bốc thuốc, chuyên chữa các chứng hoạn cảm, nội thương và có đủ thuốc hoàn tán sẵn sàng gói giấy hay đóng hộp để các bệnh nhân đi xa, tiện uống không phải sắc.

Bản đường chủ nhân xin sẵn lòng mạch dùm các bệnh nhân các phương đề phòng các chứng bất kỳ.

Kính cáo
 Quảng-Đức-Sinh
 31, phố hàng Bồ, Hanoi

Một sự chẳng ngờ

Tương số xưa nay tôi vẫn cho là một Khoa-học thường thức để tiêu khiển song vì tính tò-mò nên tháng hai vừa rồi tôi có đến chơi nhà ông Thần-cốc-Tử, số 49 phố Hàng Bông đem xem 1 quẻ Cát hung, vận hạn tương-lai dĩ vãng ».

Ông nói đều đúng cả, nhưng ông có giận một điều cần thiết rằng phải đề phòng, kéo đến tháng tám này khéo cấn vợ chết con chết.

Tôi chẳng đề ý đến lời đoán, vì vợ tôi đang có thai mà khỏe mạnh; thế mà đến tháng tám ngày mồng chín con tôi chết, đến mười hai vợ tôi chết một cách chẳng ngờ.

Tôi rất đau đớn, song rất phục tài ông Thần-cốc-Tử là một nhà tướng số rất giỏi đời nay. Vậy có vài hàng hành thực giới thiệu ông với bà con a.
 Bùi-ngọc-Khang
 320 Route de Hué

CHỈ CÓ HIỆU
Đức-Thành

35 Rue des médicaments Hanoi
 Bán các thu đèn và đồ sắt tam nhả là có tiếng.
 Hàng tốt, giá phải chăng.
 Lempisterie Quincaillerie.

ĐỨC-THÀNH

Những hạt đậu dạn

Trong báo Phụ-Nữ ngày 7 và 8 Novembre 1932, có Minh-Trúc viết :
 « Họ trách tôi chẳng cho nghe những giọng chim trước kể truyện về von mà lại cả thò ra những tiếng kêu gay gắt ».
 Nếu thỏ mà ra tiếng, kêu gay gắt thì ra có Minh-Trúc mắc bệnh siên.

Bác-ký thể thao số 102 - Lăng-Nhân viết :
 Giải nhất lọt vào tay một anh leo kheo, lưng tôm, mặt tái như gà cắt tiết.
 Cái anh ấy cũng lạ đấy! Một người mà lưng tôm, mặt tái thì độc-giã khó lòng đoán được Lăng-Nhân định ám chỉ ai.

Cũng trong số ấy, Trần-văn-Khắc viết :
 Tôi cho rằng bạn Thu Haiphong với bạn Tri Lạng-sơn cũng đã tiêu số tiền đi một cách có ích, nhưng chỉ vì hai bạn tiêu chẳng phải đường đó thôi.
 Thế thì thật kết, lấy tiêu tiền cũng là « có ích », có ích cho mình, nhưng chỉ vì không phải đường thôi.

Một câu trích ở bài « Ngày mai đây » của báo Đông-pháp ra ngày 9 Novembre 1932 :
 Năm ngoái đã qua rồi, đã kết cục vào ngày mai.

Nội đĩ kết cục ở ngày mai thì cũng không khác gì nói : « đã gần năm nay ông Hoàng-hửu-Huy sẽ là chủ bút báo Đông-pháp ».

Sau khi viết tất cả 53 chữ (tên) trong bài xã-thuyết : tự tồn và tranh tồn dài tới 150 dòng, Báo Đông-phương số 788 kết luận :

« Vô tự tồn là cái cảnh của con chim đề bay liệng trên chín tầng mây, cái vỏ của con ngựa để chạy đường muôn dặm, cái khi giới của loài người để sinh tồn trong vũ trụ vù vù ».

Không phải! Tự tồn là tự tồn, mà cái cảnh của con chim là cái cảnh của con chim, cái vỏ của con ngựa là cái vỏ của con ngựa !

Cái khi giới của loài người là cái khi giới của loài người.

Sau trận bão . . .
 Hơn vạn anh em miền nam
 Trung-kỳ phải chịu cái cảnh
 đói khổ không nhà, không gạo
 Ta nữ nào không cứu giúp
 anh em trong một nước?
 Xin kịp gửi tiền về bản báo
 Ai quyên một số tiền 50p,
 Phong-Hóa sẽ biểu một năm
 báo

Ngoài giờ học tại trường công và trường tư, học - trò muốn thi bằng Sơ-học Pháp - Việt được chắc chắn, nên luyện thêm Pháp-văn và Toán-pháp.
 Hội trường Thăng-Long.
 Số 2 và 9 Hàng Cót.

Phó ruộm bờ hồ đồ

- 1 Người con gái lấy chồng làm nghề gì thì trong nhà có gọn ghẽ? có thứ tự?
- 2 Người nào có chữa lâu nhất trần gian?
- 3 Nhà sấm có tự bao giờ?
- 4 Tìm hai chữ có nghĩa trái ngược nhau mà ghép lại thành một chữ kép thì chữ nọ làm mạnh nghĩa chữ kia.
- 5 Hai thứ bánh gì có nghĩa trái ngược nhau?

Giải nghĩa những câu đố trước

- 1 Bánh bèo là thứ bánh rẻ nhất, vì ta thường nói : rẻ như bèo.
- 2 Bánh khoai ăn ngon nhất.
- 3 Quả đất to nhất trần gian.
- 4 Chết sắt không ăn mà là vì ta thường nói « cắt sắt ».
- 5 Ông Lão Tử lưỡi bất thế gian vì ông ở trong bụng mẹ những tám mươi năm mới chịu khó chui đầu ra.
- 6 Trước khi ông Gia-Cát nằm ở Nam-dương thì ông ấy nằm trong bụng mẹ.
- 7 Tạo hóa không sinh ra người có một mắt đằng trước, một mắt đằng sau là vì rằng nếu mắt đằng trước mà chỉ còn mắt đằng sau thì người ta phải đi giạt lùi hay sao.

Sang nhà mới, bán hạ giá

Hiệu Tự Minh bán các thứ dùng về điện, đã dọn sang nhà mới số nhà 18 phố Hàng Quạt trước cửa Cinéma Tonkinois

Ong Nghị tập diễn-thuyết

Bà Nghị - Kia bà bán đi đâu đấy? cháu làm sao mà mặt mũi sưng gồ thế?
 Bà Hàn - Ấy cháu đau răng, đi định đến bác Đốc hỏi xem, nên mang cháu đi chữa đâu?
 Bà Nghị - May quá, thằng cháu này trước cũng đau, mồm miệng sưng to bằng hai thế mà tôi chỉ đem cháu lại nhà Giông-răng Trần-quang-Minh chữa, vài lần là khỏi.
 Bà Hàn - Ấy tôi quên bẵng đi đấy, bác Đốc cháu trước cũng giông-răng vàng ở đó, vãn khen công việc cần thận về cơ về mỹ-thuật mà nhất là chữa mấy cái răng cho bác gái cháu thì lại thần tình quá - Chẳng biết có gần đây không?
 Bà Nghị - Kia kia, ngay trước mặt, bác cứ trông biển đề « Nhà giông-răng » TRẦN-QUANG-MINH số nhà 199 phố Hàng Bông là phải

LA CON TA NEN

Chú ý

Ông Bang-hừu-Đạo mới ở Singapour ra Bắc-Hà ta lần thứ nhất, có tài xem được những việc quá-khứ vị-lai 10 điều đúng cả 1, tương pháp như thần. Bà con ta ai có sự gì nghi ngại đến bản mệnh, hoặc vì quyền lợi, v. v. xin mời lại xem ngay, không dám khoe hay, nói lảm. Mong lắm thay!

M. Bang-hừu-Đạo

Hiệu Hồng-Xương

số nhà 63 phố hàng Buồm

(ở trên gác)

Sách bán giúp

Hội Dục Anh 40^{0/10}

- sách có nhiều bài hay.

- Xin giới thiệu cùng độc-giả

Phổ-thông Văn-xã mới xuất bản cuốn N-ơn tình thế-thời sách dày 52 trang có hơn bằng nửa cuốn Phụ-nữ, bài vở lựa chọn của ba người viết, cách sắp đặt theo lối mỹ-thuật, có nhiều tranh vẽ điểm trang Giá định 0,25.

Tiền bán sách này có trích 40 giúp hội Dục-Anh.

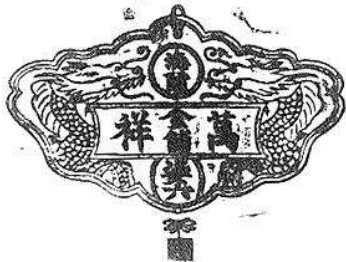
AI muốn biết nội-dung và giá trị của sách hãy biên thư đính có 0,28 gửi mua. Thư gửi cho Phổ-thông Văn-xã đường Hàm-sơ ở Gia-Định. (Có mục lục các sách gửi kèm theo và ch mua)

BIJOUTERIE TONKINOISE

VAN TUONG

(Chính hiệu BÀ-LỤC)

HAIPHONG - 293k, Phố chợ Sắt

Bản hiệu chuyên làm, bán và chữa đủ các đồ vàng bạc thời trang Nam-Việt đã hơn 20 năm nay; bao giờ vàng cũng sáng tuổi đứng cân.

Lại có bán thêm các thứ chế ướp hoa sen - Sâm Cao-ly, Huế-Kỳ, quế than-, yến, đường-Nam.

Quý khách có lòng chiếu cố sẽ không lo ngại điều gì.

Có bán theo cách lĩnh hóa giao ngân

VAN-TUONG

THUỐC LẬU THANH-HÀ

Bệnh lậu là một bệnh có vi-trùng (gonocoques de Neisser) khi mới mắc quy đầu sưng, ra nhiều mủ dai thấy buốt tức. Từ ba tháng trở đi nếu chữa không hết mọc bệnh thành kinh niên (état chronique.) Tuy thấy dễ chữa hơn lúc mới bị, mủ ra ít hoặc có khi không có, song những khi mệt nhọc, thức khuya rượu say, bệnh lại phục phát, trong nước tiểu thường có vẩn như sợi chỉ (filament), nhưng rất khó chữa, có người dang dai đến mấy năm không khỏi. Ngại nào muốn khỏi một cách chắc chắn xin mời lại, hoặc viết thư về hiệu THANH-HÀ mới mắc dùng số 7, kinh-niên dùng số 7. chỉ trong vài tiếng đồng-hồ là bệnh đỡ ngay. Và lại chất thuốc hóa bình không bắt đi dài rất, không mệt nhọc như những thuốc có ban miêu. Dùng thuốc đi làm như thường.

giá Op80 1 ống

Sau khi bệnh tình đã khỏi dần ông muốn được bồi bổ cho chân thận lại như xưa (khởi vàng đầu lưng di-tĩnh mộng-tĩnh v. v.) thì nên dùng KIÊN-TINH-TỬ-THẬN-HOÀN. Đơn bà muốn được kinh-nguyệt đều hòa lợi đường sinh-dục, khởi khí hư, đau dạ con v. v. thì nên dùng ĐIỀU-KINH-CHỦNG-TỬ-HOÀN. Hai môn thuốc này ai dùng qua cũng đều được kết quả rất mỹ-mãn. Giá một hộp 1p60. Ở xa viết thư về kê bệnh sẽ có thuốc gửi cách lĩnh hóa giao-ngân

Có phòng riêng để thụt rửa rất vệ-sinh

Có nhận chữa khoán không khởi không lấy tiền

Thanh-Hà được phòng

55, Route de Huế, HANOI

Thê nào là

« Phòng tích »

Bệnh phòng tích dần ông dần bà sức lực kém thường hay bị, từ 25 đến 50 người tuổi hay bị lắm. 1- Vì sớm nước say với ham tình dục; 2- Ăn xong đi ngủ hay đi tắm ngay nên thụ bệnh, gọi là phòng tích. Khi là bệnh thấy đầy hơi, tức cổ, tức ngực, cơm không muốn ăn, ăn thì ợ, thường đau bụng đau lưng, chân tay mỏi mệt. Nếu lâu năm, sắc mặt vàng, da bụng gầy. Mỗi uống 1, 2 lần lần 4, 5 lần Phòng-Tích thần được Con Chim không công phạt, đáng bệnh ít thấy dễ chữa hoặc khỏi ngay. Mỗi liều chia hai bữa uống giá 0,40.

VU-ĐÌNH-TÂN

178 bis, Route Lạch-Tray, Hai-phong
An-từ kim-tiền năm 1920

Các nơi Đại-lý

HANOI: M. Hiền, 22 bis phố Huế; Trầ, Văn-Hiến, 99 phố mới; Quảng-Tiến-Kỳ, 4 phố hàng Long; Nguyễn-ngọc-Linh, 26 phố hàng Bông - HÀ ĐÔNG: Hiệu Nam-Thọ, Chợ Bưởi; Bảo-Châu Photo phố Bruxelles; Hàng-Phong ở Chợ Tia - NAM-ĐÌNH: Hiệu Ich-sinh-Đường 19 phố khách; Hưng-Long 9 Nam-Tĩnh - HẢI-DƯƠNG: Hiệu Chi-Lan 11 Đông-Thị - BẮC-NINH: Vinh-sinh 162 Tiền-An - SONTAY: Vạn-Thành 47 Hậu-Tiêu - HAIPHONG: Hiệu Nam-Tân bán sách số 48 phố Bonnal - VINH: Sinh Huy phố gare - HUẾ: Vinh-Trương 49 Gia Long - SAIGON: Hưng-Vượng 10 d Espagne.
Cả tỉnh trong ba kỳ có đại-lý bán.

Imprimerie Lithographique

HỢP THANH

96 Rue des Tasser Hanoi

là nhà in thạch-bản có đủ các khí cụ, máy móc, chuyên môn in các thứ giấu hiệu ngũ sắc:

« Hiên pháo - hiệu chò - hiệu - rượu - hiệu hương - lịch v. v... »

Các ngài cần các kiểu đẹp, trong nhà có người vẽ chuyên môn, rút âm hiệu về lối khuyển trương đường thương-mại.

Các thợ làm máy rất khéo-léo, đã đào luyện lâu năm trong các nhà in tay nam.

Các ngài cần in các thứ giấu hiệu ngũ sắc, từ nhiều ít, xin mời lại bản sơ thương lượng, sẽ được giá rất hạ

Ở xa viết thư hỏi giá, xin giá rồi ngay.

Hợp thành

60 Rue des Tasses Hanoi

TÊ-MY

Cho thuê

{ XE, ĐAM-MA ĐÓN RỘNG Ô-TÔ

30, Ngõ trạm mới

Rue Berliure, HANOI

Các ngài nên cho các em học:

TRƯỜNG

SONG THANH

Rue jacquin

ở nhà trường có thầy giáo đứng dạy, sẵn sức kỹ lưỡng đến sự học của các em.

Một cuốn sách « thiết thực » có ích-lợi vừa xuất bản do Nhà Nước thông dụng:

LUẬT TRƯỚC - BẠ MƠI

Thê-lệ đương thi-hành thuê trước-bạ, tem, ộp bạ và Địa-bạ, có thí dụ dẫn giải rõ ràng

ông Mai NGUYEN-QUANG-THÁI soạn

Sách này sau khi quan Chánh Trước-bạ Đông-Pháp và quan Chánh Địa-bộ

Đông-Pháp xem qua rồi. Tòa Trước-bạ Trung-ương lại kiểm-duyệt cẩn thận

Công-văn số 4.117 - E, gửi ngày 27 Decembre 1930. Quan Giám-Đốc Tài-Chính Đông-Pháp có giới thiệu với:

Quan Thông Đốc Nam kỳ - Quan Khâm Sứ Trung kỳ - Quan Thông Sứ Bắc kỳ

Nên mua quyền này cho các chức-dịch chốn hương thôn thông

dụng, vì là quyền sách thiết thực rất có ích lợi cho nhân-dân

sách giầy 90 trang. Giá Op.60

Có gửi bản ở các hiệu sách lớn các nơi. Ở xa nếu muốn viết thư bằng về bản quán mua, mỗi cuốn xin gửi thêm Op.20 tiền cước.

MÙA RẾT ĐÀ TÔI
 Phòi yêu sinh ho, sớm không điều trị, lâu thành lao xuyên,
 có một không hai

BỔ-PHẾ THÀNH DƯỢC

Trừ đờm, trị ho, mạt lao, hết xuyên, giúp ích cho người, công thật chẳng nhò, có dùng mới biết

— "Lọ con 0p.40
 Lọ lớn 0p.80

ĐẠI-QUANG² DƯỢC PHONG

47 phố Hàng Đường Hanoi — Giày nói số 805

QUANG-HUNG-LONG

79 Hàng Bó Hanoi - T. 1. 181

Có bán đủ các thứ sắt, cùng các thứ
 h ng khác, dùng về việc làm nhà cửa
 k ai mỗ, làm ruộng, v các công nghệ.

MỘT CÔ' QUAN

Chuyên khổ cứu về chứng cách phòng nạn cháy.
 Thực hành cách phòng nạn ấy theo phương pháp riêng.

RẤT HIỆU NGHIỆM

Chu nhật nào cũng có thử máy ở nhà
 hiệu để tỏ rõ sự hiệu nghiệm của máy

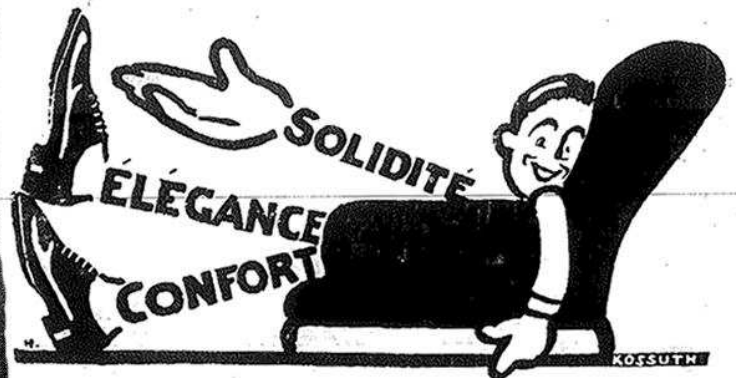
KNOCK-OUT

PIERRE JACOMET

Đại-lý độc quyền máy cứu hỏa Knock-Out
 chuyên môn về các ngăn phòng nạn cháy
 9, Phố Đông-Khánh điện tín: jacomet Hanoi
 Giấy số 617 RC. Hanoi, 1934

Ai muốn hỏi ban điều gì về
 cách ngăn phòng nạn cháy, bản
 hiệu rất hoan nghênh chỉ dẫn

Mới có đủ các thứ giày tây đóng sẵn kiểu tân thời gia rất
 tốt, giá từ 5p00 trở lên đủ các số chân từ 36 đến 42.

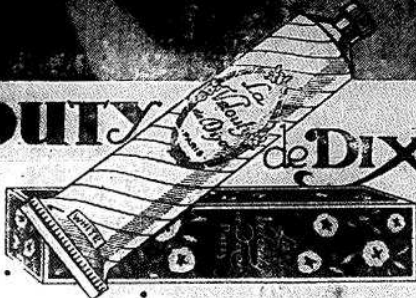
VĂN-TOÀN 95 Rue de la Soie Hanoi
 (Phố hàng đào)

Miss
**BARBARA
 KENT**

Cái sắc mê người
 của tôi là nhờ ở
 kem Velouté de
 Dixor. Đó là cái
 bùa yêu rất quý
 cho các bà các cô
 lần thì muốn
 trẻ mãi n đẹp

la VELOUTÉ de DIXOR PARIS

Thứ kem thay phần hiệu Velouté Dixor càng dùng mẫu gia càng mỹ
 khi ra mưa ra nắng cũng khi nhầy dằm mà có bỏ hời ra cũng không giảm
 mất màu kem. Thứ kem này không những thay phần, mà về mùa rét dùng thay
 thuốc nê thì không thứ nào tốt bằng.

Có bán lẻ khắp mọi nơi

Đại-lý độc quyền : **LUNE FAT, 23** — Rue Changeurs, Hanoi

CÙNG CÁC NGÀI

có bệnh nên biết

Ông Hứa-gia-Ngư là một danh y có tiếng khắp trong Nam ngoài
 Bắc ai cũng điều biết, ông đứng chủ hiệu bào-chế Thiên-hóa-
 Đường ở số nhà 25 phố Hàng Gạo (gần chợ Đông-xuân) ông làm
 thuốc bầy tám năm nay, ông có tài xem mạch bốc thuốc, chắc
 bà con đã tưởng biết ông, bất luận lúc nào ai muốn bắt mạch
 xin đơn, ông vui lòng không quản tiền công, nhiều ít, hoặc
 không cũng được, không quản khó nhọc, còn các thứ bào chế
 dùng phép không hề giả dối, các thứ kinh nghiệm về khoa phụ
 nữ, và các thứ cao đan hoàn tán thì rất hiệu nghiệm. Nói tóm
 lại là trong bào chế của ông chứa đủ các chứng bệnh, vậy bà
 con nên biết, mà dùng trong khi có bệnh.

Người biết ơn ông giới thiệu